

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ

ΙΩΑΝ. ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1924

ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΕΤΟΣ Γ' ΠΕΡΙΟΔ. Β'

26 ΙΟΥΝΙΟΥ 1927

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Β'

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

Κ.

Π.

ΚΟΝΠΡΙΝΤΣ ΓΟΥΔΙΕΛΜΟΥ

Ι. Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΝΤ. ΔΕΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ

Κ. ΣΑΡΑΝΤΑΚΗ

Ν. ΤΡΑΚΑ

- Γεγονότα και Σχόλια
- 'Εξωτερική εβδομάς
- 'Εσωτερική εβδομάς
- Οικονομολογική εβδομάς
- Διατί η Γερμανία έχασε την νίκην
- 'Η αρχαιότερα 'Ελληνική συμμαχία
- Δῆμος και Κράτος
- Τὰ γραμματόσημα και ἡ 'Ελλάς.
- 'Η 'Ελλάς μεταπολεμικῶς
- Οἱ Θεσσαλικοὶ ἀγῶνες

Ἐκδόσεις, δηλώσεις

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ "ΝΕΑΝ ΕΠΟΧΗΝ,"
ΑΠΟΚΤΑΤΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΔΩΡΕΑΝ ΛΗΨΕΩΣ
ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ
ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΔΗΜ. ΓΟΥΝΑΡΗ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

"Οστις τῶν ἀγοραστῶν τῆς "Νέας Ἐποχῆς" προσάγῃ ἢ ἀποστείλῃ
εἰς τὰ γραφεῖα τῆς, Σταδίου 24 τὴν σειρὰν 15 δελτίων ὡς τὸ παρὸν, θὰ
λάβῃ ΔΩΡΕΑΝ τὸν δεύτερον τόμον τῆς πολιτικῆς ἱστορίας Δ. Γούναρη. Ἀ-
ποκόψατε τὸ παρὸν.

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δρ. 150
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » » 75

ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚ. (γενικώς) λ. 1
» » ΑΜΕΡΙΚΗΣ Δολλάρια 5

Εξάμηνοι συνδρομαὶ Ἐξωτερικοῦ καὶ
τρίμηνοι Ἐσωτερικοῦ δὲν γίνονται δε-
κταί.

— Διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελιῶν ἰδιαίτε-
ραι συμφωνίαι.

— Τὰ ἐμβάσματα ἀπευθύνονται δι' ἐ-
πιταγὴς πρὸς τὴν διεύθυνσιν.

— Διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν
ἀποστολὴν τοῦ φύλλου οἱ κ. κ. συνδρο-
μηταὶ παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται
πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

Αἱ συνδρομαὶ κατὰ κανόνα ἀπαράβατον εἶναι ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΗ Ο Β' ΤΟΜΟΣ

ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Δ. ΓΟΥΝΑΡΗ

ΘΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΗ

— Τὴν ἄφιξιν τοῦ Γούναρη εἰς τὴν Ἑλλάδα τῷ 1920 καὶ δλόκληρον
τὸν μνημειώδη προγραμματικὸν λόγον τῶν Πατρῶν καὶ ἄλλους λόγους του.

— Τὴν πολιτικὴν μονομαχίαν Γούναρη Βενι-
ζέλου ἐπὶ τοῦ Δυναστικοῦ ζητήματος. — Τὰ κεί-
μενα τῶν δηλώσεων Βενιζέλου—Γούναρη. — Ὁ
Γούναρης ἀρχηγὸς τοῦ ἀγῶνος.

— Τὴν ἐκλογικὴν περίοδον, τὴν νίκην τοῦ ἀν-
τιβενιζελισμοῦ, τὴν ἐπάνοδον τοῦ Κωνσταντί-
νου κ. τ. λ.

— Τὸ ἔργον τῆς Γ' Ἐθνοσυνελεύσεως. —
Μνημειώδεις ἀγορεύσεις τοῦ Γούναρη. — Τὰ
στρατιωτικά, πολιτικά καὶ διπλωματικά γεγο-
νότα κλπ.

— Τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν, τὴν ἐκ-

κρηξιν τῆς ἐπαναστάσεως Πλαστήρα. — Τὴν σύλληψιν καὶ φυλάκισιν τοῦ
Γούναρη καὶ τῶν συντρόφων του. — Τὰ προηγηθέντα τῆς δίκης κλπ.

— Ὁλόκληρον τὴν δίκην τῶν πολιτικῶν (σελίδες 350).

— Τὰ προηγηθέντα τῶν τουφεκισμῶν. — Τὴν περιγραφὴν τοῦ φρικώ-
δους δράματος κλπ. κλπ.

ΕΤΟΣ Γ', ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

26 ΙΟΥΝΙΟΥ 1927

ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 132

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Ἱδρυτής : ΙΩΑΝ. ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

24 Ἰουνίου 1927

Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὰ μέλη τῆς Ἑλ-
ληνικῆς Δυναστείας συνεκεντρώθη-
σαν καὶ πάλιν εἰς τὴν κρύπτην τοῦ Ὁρ-
θοδόξου ναοῦ τῆς Φλωρεντίας, ὅπου τὰ
σεπτὰ σκηνώματα τῶν Μεγάλων Νε-
κρῶν μας ἀναπαύονται, καὶ ἐδεήθησαν
μετὰ κατανύξεως πρὸς τὸν Ὑψιστον ὑ-
πὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πρὸ ἔ-
τους ἀποδημίας εἰς Κύριον Βασιλίς-
σης τῶν Ἑλλήνων Ὀλγας. Κατὰ τὴν ἱ-
ερὰν ἐκείνην στιγμὴν δὲν προσηύχοντο
μόνον τὰ μέλη τῆς Ἑθνικῆς μας Δυνα-
στείας. Προσηύχετο μετ' αὐτῶν καὶ ἡ ψυ-
χὴ ὅλων ἐκείνων τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες
παρὰ τὰς δοκιμασίας τὰς ὁποίας ὑπέστη-
σαν, παραμένουν πιστοὶ εἰς τὰς Ἑθνικὰς
παραδόσεις καὶ εὐλαβῶς ἀφοσιωμένοι
εἰς τὴν ἱερὰν μνήμην τῶν ἐκλειψάντων
Βασιλέων τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἐπίστευ-
σαν καὶ πιστεύουν ὅτι ἡ Δυναστεία Γε-
ωργίου τοῦ Α' προσέφερε ὅλας τὰς ἡδι-
κὰς αὐτῆς δυνάμεις ὑπὲρ τοῦ Μεγαλείου
τῆς Πατρίδος, ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέρον-
τα τῆς Ἑλλάδος μετ' ἀφοσιώσεως ἀπα-
ραδειγματίστου, ἠγάπησῃ τὸν Ἑλληνι-
κὸν λαὸν μετὰ τῆς πλέον στοργικῆς δι-
αθέσεως καὶ ἀπέβη μία Ἑθνικὴ Οἰκο-
γένεια καύχημα καὶ ἐγκωλοπίσμα τῶν
Ἑλλήνων. Αἱ ἡμέραι τῆς δυστυχίας τῆς
Ἑλλάδος, ἦσαν ἡμέραι δυστυχίας καὶ
στυγνῆς ὁδύνης διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Δυ-
ναστείαν. Καὶ αἱ ἡμέραι τῆς χαρᾶς καὶ
τῆς εὐτυχίας τῶν Ἑλλήνων, ἦσαν δι' αὐ-
τὴν ἡμέραι εὐτυχίας καὶ ὑπερῷου φανείας.
Τώρα διεσκορπισμένα εἰς τὴν ξένην
τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας συγ-
κεντρῶννται ἅπαντα εἰς ἀπότισιν φό-
ρου τιμῆς καὶ εὐλαβείας πρὸς τοὺς ἀγα-

πημένους καὶ τιμημένους Μεγάλους Νε-
κροὺς Μας, οἵτινες παραμένουν ἀταφοὶ
εἰς τὴν κρύπτην τοῦ ναοῦ τῆς Φλωρεν-
τίας. Ἡ συγκέντρωσις τῶν αὐτῶν, ἡ θλι-
βερὰ πληροὶ συγκινήσεως τὰς ἀγνάς ἑλ-
ληνικὰς ψυχὰς. Ἀλλὰ καὶ δημιουργεῖ ἀ-
κόμη μίαν ἱερὰν ὑποχρέωσιν δι' ὅλους
ἐκείνους τοὺς σεβομένους τὰς Ἑθνικὰς
παραδόσεις. Τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συντε-
λέσουν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑθνι-
κῆς Δυναστείας! Αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ ὥραι-
ότερον μνημόσυνον διὰ τὰς ψυχὰς τῶν
Μαρτύρων Νεκρῶν μας.

Ἐξεπλάγη ἡ ἔγκριτος ἐφημερὶς «Ἀθῆ-
ναί» τοῦ κ. Γ. Πάπ, διότι ὁ βενιζε-
λικὸς τύπος δὲν εὗρε δύο λέξεις συμπα-
θείας νὰ χαράξῃ ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐπετελίῳ
ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς ἀειμνήστου βασι-
λίσσης Ὀλγας. Ἀλλ' εἰς ὑπὲρ τού-
τα παρὰ τῷ βενιζελισμῷ αἰσθήματα,
θὰ ὑπῆρχε τὸ πλήρες ἀνομημάτων πα-
ρελθόν του;

Ἡ τηλεγραφηθεῖσα δηλώσις τοῦ κ.
Καφαντάρη ἐκ Παρισίων — εἰς εἰς
ἀληθεῖς — πιστοποιοῦν ὅτι ὁ ἀγκραιφνὴς
βενιζελισμὸς εἶναι πάντοτε ἀδιόρθωτος
καὶ ἀμετανόητος, θρασὺς καὶ προκλητι-
κός, ὅταν αἰσθάνεται ἐαυτὸν ἰσχυρόν, ἔ-
τοιμος εἰς ὑπονομεύσεις καὶ ἀνατροπὰς
ὅταν εὐρίσκειται ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας, πρό-
θυμος εἰς συνεργασίαν καὶ εὐτελὴς καὶ
ὑπουλὸς εἰς συνεννοήσεις πρὸς ἀντιπά-
λους ὅταν εὐρίσκειται ἐν ἀδυναμίᾳ καὶ
κινδυνεύει νὰ καταποντισθῇ καὶ νὰ ἐξα-
φανισθῇ. Ὁ κ. Καφαντάρης ναυχόμενος
ὅτι ἡ ἐν Γενεύῃ ἐπιτυχία ΤΩΝ ΑΝΤΙ-
ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙ-

ΚΗΣ, εἶνε ἀποτέλεσμα τοῦ προσώπου του καὶ τοῦ μέλλοντος νὰ κυβερνήσῃ τὴν χώραν ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας, ὅχι μόνον ἀποδεικνύει ἑλλείψιν τὰς πρὸς τὸς συνοδὸν του καὶ ἀρχηγὸν κόμματος ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, ὅχι μόνον διαψεύδει τὸν ἐν Ἀθήναις πρωθυπουργὸν κ. Ζαῖμην τονίζοντα ὅτι τ' ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν Γενεύῃ ἀποστολῆς **ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΕἰΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΝ ΚΑΙ ΕἰΣ ΤΗΝ ΣΥΜΠΡΑΞΙΝ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΚΟΜΜΑΤΩΝ** ἐν αὐτῇ, ὅχι μόνον ἀναιρεῖ προγενεστέρως δηλώσεις αὐτοῦ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ ἀποτελεῖ πρόκλησιν καθ' ὁλοκλήρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς κα ἀποκαλύπτει τὰς διαθέσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ πλειοψηφοῦντος κόμματος πρὸς διάσπασιν τῆς Οἰκουμένης εὐθὺς ὡς ψηφισθῶν τὰ νομοσχέδια τὰ ὅποια θὰ εἶναι συνέπεια τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν. Ἐφόσον αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Καφαντάρη δὲν διαψεύδονται ἐν ἀπομένει εἰς τοὺς ἡγέτας τῶν ἀντιβενιζελικῶν κομμάτων καθήκον, νὰ δηλώσῃ ὅσον ἀμέσως ἐν συνελεύσει τῶν ὁπαδῶν τῶν **ΟΤΙ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΤΑΣ ΠΡΑΞΕΙΣ** τῶν ἀπόντων ὑπουργῶν ἑφόσον δὲν εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ νὰ καταστήσῃ ἐκδηλῶν τὴν ἀπόφασίν των περὶ τῆς **ΔΙΑΔΥΣΕΩΣ** τῆς Οἰκουμένης, ἥτις καὶ μόνη παρῆλθεν εἰς τὸν κ. Καφαντάρη καὶ τὴν συνοδείαν του τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ κινήται ἐξ ὀνόματος τοῦ συνόλου τῆς Ἑλλάδος.

Νέαι ἀποκαλύψεις περὶ κινήσεως τῶν Παγκαλικῶν «παραγόντων» ἀπησχόλησαν τὸν ἡμερήσιον τύπον καὶ νέαι ἀνησυχίαι προεκήλθησαν ἐκ τῶν ἀναγραφεισῶν πληροφοριῶν. Δὲν δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν περὶ τῆς σοβαρότητος τῶν πληροφοριῶν τούτων. Θὰ εἴχομεν ὅμως νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι περισσότερον ἐνισχύονται αἱ διαθέσεις τῶν Παγκαλικῶν «παραγόντων» πρὸς ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ μερικῶς αὐτῆς ἐνεργείας παρὰ ἀπὸ τὰς ἐπισκέψεις τῶν «παραγόντων» εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς φρουράς. Ἡ Κυβέρνησις ἐτονίσθη καὶ ἄλλοτε, ὀφείλει νὰ ἐπανακτήσῃ—ἐὰν δύναται—τὴν ἀπωλε-

σθεῖσαν ἐμπιστοσύνην τῆς κοινῆς γνώμης, διὰ νὰ καταστῇ ἀπολύτως ἰσχυρά. Ὅταν ἡ ἐμπιστοσύνη αὕτη ἐπανακτηθῇ οὐδὲν ἔχει νὰ φοβῆται ἐκ τῶν κινουμένων παραγόντων Παγκαλικῶν καὶ ἄλλης φύσεως τοιούτων. Θὰ τὴν στηρίξῃ ὁ λαὸς καὶ πᾶσα κατ' αὐτῆς ἀντίδρασις ὁδενδήποτε καὶ ἂν προέρχεται θὰ εὖρῃ ἀντιμέτωπον αὐτόν.

Ἡ παρατεινομένη ἐκκρεμότης τῆς κατηγορίας κατὰ τοῦ τέως δικτάτορος ἀποτελεῖ πλέον σκάνδαλον εἰς βάρος καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς καὶ δημιουργεῖ ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὴν βασιμότητα τῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ συμπαθείας ὑπὲρ ἐκείνου, οὗτινος ἡ ἐπὶ ἐν καὶ πλέον ἔτος πολιτεία ἐθεωρήθη τυραννική. Ἡ παράτασις τῆς ἐκκρεμότητος, ἀντικρὺς ἀντίθετος πρὸς τὸ ἀκριτο δημοσιευθὲν Σύνταγμα καὶ τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας, ὅχι μόνον δὲν προάγει τὴν ἰστωρικὴν ὁμολογίαν, ἀλλ' ἐντείνει καὶ τὴν προσπάθειαν τῶν ὁπαδῶν του πρὸς ὑπονόμευσιν τῆς καταστάσεως. Συμφέρον λοιπὸν καὶ καθήκον ἔχουν Βουλὴ καὶ Κυβέρνησις νὰ ἐπιδιώξουν τὴν ἄμεσον λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου καὶ τὴν ταχείαν ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τοῦ κ. Παγκάλου κατηγοριῶν, διότι μόνον οὕτω ἡ ὁμαλότης θὰ ἐνισχυθῇ καὶ ἡ κρατοῦσα ἐν τισὶ κύκλοις νευρικότης θὰ ἐκλίπῃ.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν ποίαν Δοκιομότητα ἐξυπηρέτει ἡ ὑπὸ ὁμόφρονος ἐφημερίδος δημοσιευθεῖσα ψευδὴς πληροφορία ὅτι ἡ Α. Β. Ὑψηλότης ὁ Πρίγκηψ Ἀνδρέας προτίθεται νὰ ὑποβάλλῃ ὑποψηφιότητα Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας! Οὕτε δυνάμεθα ἐπίσης, νὰ μὴ ἐκφράσωμεν τὴν ἀπογοήτευσιν τοῦ ὁμόφρονος κόσμου διὰ τὴν ἐπιπολαιότητα μεθ' ἧς ἐλάχιστοι, εὐτυχῶς, ὁμόφρονες ἀναμινγνύουν τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας εἰς τὴν ὅλην ἐσωτερικὴν κατάστασιν. Ἡ ἔντονος διάψευσις τοῦ Πρίγκηπος, ἐλπίζομεν νὰ χρησιμεύσῃ, ὥστε τοῦ λοιποῦ νὰ μὴ παραστῇ ἀνάγκη παρομοίων ἐπικρίσεων.

ΕΞΟΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Μόλις ἐτετρατίσθη εἰς τὴν Γενεύην ἡ σύνοδος τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, τὴν 17ην Ἰουνίου, μετὰ 3 ἡμέρας, τὴν 20ην Ἰουνίου, ἤρξαντο παρὰ τὴν λίμνην τοῦ Λεμὼν αἱ ἐργασίαι τῆς Τριμεροῦς Ναυτικῆς Διασκέψεως, τῆς συγκληθείσης τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ προέδρου τῶν Ἑνωμ. Πολιτειῶν κ. Κούλιτς πρὸς ἐλάττωσιν τῶν κατὰ θάλασσαν δαπανηρῶν ἐξοπλισμῶν πέραν τῶν ἀποφασισθέντων πρόπενταετίας κατὰ τὴν πρώτην Ναυτικὴν Διάσκεψιν τῆς Βασιγκτώνας.

Ἡ νέα αὕτη Ναυτικὴ Διάσκεψις διαφέρει τῆς πρώτης, καθ' ὅτι εἶναι Τριμερὴς, συμμετεχουσῶν αὐτῆς μόνον τῶν Ἑνωμ. Πολιτειῶν, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας. Αἱ ἑτερεὶ δύο μεγάλαι ναυτικαὶ Δυνάμεις, αἱ ὅποιαι μετέσχον τῆς Διασκέψεως τῆς Βασιγκτώνας, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία, ἀποκρούσασαι τὴν νέαν πρόσκλησιν τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου, ἐκπροσωποῦνται ἐν Γενεύῃ δι' ἐνὸς «πληροφορητοῦ» ἡ πρώτη καὶ δι' ἐνὸς παρατηρητοῦ ἡ δευτέρα, οἵτινες ὅμως, δικαιούνται νὰ παρίστανται μόνον εἰς τὰς ἐν ὁλομείᾳ συνεδρίας καὶ οὐχὶ εἰς τὰς συζητήσεις τῶν εἰδικῶν καὶ τεχνικῶν ἐπιτροπῶν, εἰς τὰς ὁποίας παραπέμπεται ἡ μελέτη καὶ ἐπεξεργασία τῶν ὑποβαλλομένων σχεδίων καὶ τῶν ὁποίων αἱ συζητήσεις εἶναι εὐνόητον, ὅτι θὰ παρεῖχον ἀπείρως μεῖζον ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν δύο ἀπεχουσῶν τῆς Διασκέψεως Δυνάμεις.

Ἀμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Τριμεροῦς, ὑπεβλήθησαν, ὑπὸ τύπον σχεδίων, αἱ περὶ τοῦ δυνατοῦ τοῦ περαιτέρω μετριασμοῦ τῶν θαλασσίων ἐξοπλισμῶν ἀπόψεις τῶν τριῶν Δυνάμεων. Οὕτως ὑπεβλήθη ἐν Ἀμερικανικόν, ἐν Ἰαπωνικόν καὶ ἐν Ἀγγλικόν σχέδιον. Τὸ τελευταῖον ὑποβλήθη ὑπὸ τοῦ πρώτου λόρδου τοῦ Βρεττανικοῦ Ναυαρχίου κ. Μπρίτσεμαν, περιλαμβάνει 11 συγκεκριμένας προτάσεις, τῶν ὁποίων αἱ σημαντικώτεραι εἶναι: παράτασις τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ὑφισταμένων μεγάλων σκαφῶν ἀπὸ 20 εἰς 26 ἔτη ἐλάττωσις τοῦ μεγέθους τῶν ἐν τῷ μέλλοντι ναυπηγηθσομένων πολεμικῶν ἀπὸ τὸ παρὸν ὅριον ἐκτοπίσματος τῶν 35 χιλιάδων τόννων εἰς ὀλιγώτερον τῶν 30 χιλιάδων τόννων· νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀναλογία 5, 5 καὶ 3 μετὰξὺ Ἀγγλίας Ἑνωμ. Πολιτειῶν καὶ Ἰαπωνίας διὰ τὰ καταδρομικὰ ἐκτοπίσματα 8 χιλιάδων τόννων· νὰ ἐλαττωθῇ ὅσον τὸ ὀλί-

γοστόν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποβρυχίων.

Τὴν ἐλάττωσιν τῶν ὑποβρυχίων καὶ τῶν τορπιλικῶν ἀποκρούει ἡ Ἰαπωνία. Ἡ Ἀμερικὴ ἀφ' ἑτέρου προτείνει ἰδίαν κλίμακα ἐλάττωσιν ἐξοπλισμῶν, σημαντικῶς διαφερούσαν καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ Ἰαπωνικοῦ σχεδίου. Ἐν γένει δὲ ἡ πρώτη ἐκ τῶν ἀρξαμένων συζητήσεων ἐντύπωσις εἶναι, ὅτι δυσκόλως θὰ ἐξευρεθῇ σημεῖον συμβιβασμοῦ τῶν τριῶν προγραμμάτων. Εἶναι, ὅμως, βέβαιον, ὅτι θὰ καταβληθῇ πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια ὅπως μὴ ναυαγήσῃ ἡ Τριμερὴς αὕτη Διάσκεψις, καθ' ὅτι τοῦτο θὰ ἐσήμαινεν ἰσως ματαίωσιν καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς προτέρας πενταμεροῦς συμφωνίας τῆς Βασιγκτώνας, μὲ νέαν ἀμίλλαν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν, ἐξαντλητικῶν τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν πλουσιωτέρων ἐτι χωρῶν.

Ἐν τῷ μετὰξὺ αἱ κρίσεις περὶ τῶν ἐπιτελεσθέντων κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν ὑπῆρξαν γενικῶς δυσμενεῖς καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην. Εἶναι βέβαιον, ὅτι οὐδέποτε σύνοδος Συμβουλίου ἀπέδωκεν ἰσχυρότερα ἀποτελέσματα, παρὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν δόλῳσιν τοῦ κ. Γσάμπερλαιν, ὅτι διεπιστώθη καὶ πάλιν, ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ Λοκάρνο παραμένει ἀπαράμειωτον, συνεχισθεῖσιν τῶν σχετικῶν συνομιλιῶν μετὰ τῶν κ. κ. Στρέζεμαν καὶ Μπρίαν ἐν ἀμειβαίᾳ ἐμπιστοσύνῃ, ἔστω καὶ ὑφισταμένων διαφορητικῶν ἀντιλήψεων. Τὸ πνεῦμα τοῦτο, ὅπως δὴ ποτε δὲν ἐξεδηλώθη ἀπτόως κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Γενεύῃ συγκέντρωσιν, εἰμὴ διὰ τοῦ ἐκεῖ ἀποφασισθέντος κοῖνου Ἀγγλο-γαλλο-ιταλο-γερμανικοῦ τελικοῦ διαβήματος ἐν Βελιγραδίου καὶ Τυράνους ταῦτοχρόνως πρὸς διευκόλυνσιν μιᾶς συμβιβαστικῆς διευθετήσεως τῆς χρονίζουσας Ἀλβανοσερβικῆς διενέξεως. Τὸ διάβημα ἐγένετο, καίτοι τ' ἀποτελέσματα τοῦ δὲν ἐνεφανίσθησαν εἰσέτι. Ὅπως δὴ ποτε ἡ Νοτιοσλαβία δεικνύται ἤδη ὀλιγώτερον ἀκαμπτὸς, ἀναστέλλασα τὴν πρῶτην διαταγὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν πρὸς τὴν Ἀλβανίαν συνόρων καὶ διατάξασα τοὺς ἐξ Ἀλβανίας ἀνακληθέντας προζένους τῆς νὰ μὴ ἀπομακρυνθῶσι τῶν συνόρων, διὰ νὰ εἶναι ἐτοιμαὶ νὰ ἐπανεέλθουν εἰς τὰς θέσεις των εἰς πρώτην διαταγὴν.

Δύο γεγονότα τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἐπισύρουν καθ' ὅλους διάφορον τρόπον, τὴν προσοχὴν πρὸς τὴν Δυτικὴν, ἀφ' ἐνός, κα

την 'Ανατολικήν άφ' έτέρου Εύρώπην. Ο Γάλλος πρωθυπουργός, συνεχίζων παλαιάν του συνήθειαν όπως έκαστην Κυριακήν όμιλῃ καί εις μίαν έπαρχιακήν πόλιν τῆς Γαλλίας, όμιλῃσε τήν παρελθούσαν εις Λουνεβίλ καί έδράξατο τῆς ευκαιρίας διά νά επανέλθῃ εις τὰς παλαιότερας αντιγερμανικάς του επιθέσεις, αἱ όποιαι αποτελοῦν τό ιδιόζον χαρακτηριστικόν τῶν Κυριακῶν του όμιλιών, όταν ήτο πρόεδρος τῆς όμοιογενούς κυβερνήσεως τῆς Δεξιᾶς. Ός ήτο έπόμενον, οἱ έν Γερμανίᾳ έθρομβήθησαν δυσαρέστως έκ τούτου, γενικώς δέ ό άκαιρος ούτος λόγος τοῦ κ. Πουανκαρέ έκρίθη ως δυσαρμόνιος πρὸς τὰς έν Γενεύῃ συνομιλίαις τοῦ κ. Μπριάν μετά τοῦ κ. Στρέζεμαν. Πάντως ή έκ τοῦ έπειτοδίου τούτου δυσφορία δέν διεσκαδάσθη εισέτι.

Αντιθέτως, ένῳ ή εις ισόβια δεσμὰ καταδικῇ υπό τοῦ έν Βαρσοβίᾳ στρατοδικείου τοῦ νεαροῦ δολοφόνου τοῦ Σοβιετικοῦ αντιπροσώπου Βοϊκωφ έξῆψε τὰ πνεύματα έν Ρωσίᾳ, όπου έθεωρήθη ως λίαν έπεικῆς, καί ένῳ ή Μόσχα δευτέραν άπηρύθυνε διακρίνωσιν πρὸς τήν Πολωνίαν επιμένονσα εις ώρισμένους έγγυήσεις, ό όπουργός τῶν έξωτερικῶν τῆς Πολωνίας κ. Ζαλέσκι, έδήλωσεν έν Βερολίνῳ ότι αἱ Ρωσοπολωνικά σχέσεις θ' άποβοῦν καί πάλιν φιλικαί καί ότι θά ήτο εύκταία ή συνομολόγησις Ρωσοπολωνικοῦ Συμφώνου περί μῆ επιθέσεως, τὸ όποιον θά ήδύνατο νά χρησιμεύσῃ ως άπαρχή ένός Λοκάρνο τῆς 'Ανατολικῆς Εύρώπης. Είναι βέβαιον ότι ή Πολωνία επιδιώκει ειλικρινώς άγαθὰς σχέσεις μετά τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας, μῆ λησμονούσα ότι έχθρός τήν Πολωνικήν άνεξαρτησίαν υπῆρξεν ή Ρωσία τῶν Τσάρων.

Καί περί Βαλκανικοῦ Λοκάρνο έγένετο καί πάλιν λόγος έν Γενεύῃ, μετά τὸ πέρας τῶν εργασιῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας. Ο έκεί Τούρκος παρατηρητής Σουκρῇ Καγιᾶ βέης, πρόεδρος τῆς επί τῶν έξωτερικῶν επιτροπῆς τῆς Εθνοσυνελεύσεως τῆς Ἀγκύρας, έδήλωσεν, ότι ή Τουρκία θά έβλεπεν εύχαρίστως τήν συνομολόγησιν τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου, τοῦ όποιου βεβαίως θά έπρεπε νά μετάσχῃ καί αὕτη ως Δύναμις οὐσιωδῶς Βαλκανική. Καί ό 'Ελλήν όπουργός τῶν έξωτερικῶν, μῆ αποκλείων τὸ τοιοῦτον γενικόν Σύμφωνον, παρετήρησεν, ότι θά ήτο δυνατόν νά φθάσῃ τις μέχρς αὐτοῦ πρακτικώτερον διά συμφωνιῶν χωριστῶν ανά δύο.

Η έν Γενεύῃ έπαφή τῶν Ἑλλήνων αντιπροσώπων μετά τῶν κ.κ. Μπριάν καί Τσάμπερλαιν καί αἱ μεταγενέστεραι έν Παρισίοις συνομιλίαι τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου παρέσχον

ευκαιρίαν νέας διασαφήνσεως τῆς 'Ελληνικής θέσεως έναντι τῶν περυσινῶν έλληνοσερβικῶν συμφωνιῶν. Έτονίσθη καί πάλιν, ότι ή 'Ελλάς, πρόθυμος όπως διευκολύνῃ τὸ έν Θεσσαλονική διαμετακομιστικόν έμπόριον τῆς Νοτιοσλαβίας, είναι διατεθειμένη νά προσέλθῃ εις σχετικὰς συμφωνίας, όχι όμως υπό τοῦς πέρυσιν υπογραφέντας όρους, τοῦς ύποίους κρίνει άπαράδεκτους, ως θίγοντας τήν έλληνικήν κυριαρχίαν καί δυναμένους ως έκ τούτου νά γεννήσουν σοβαρὰς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν προστριβὰς. Έν τῷ μεταξὺ ό έν Ἀθήναις αντιπρόσωπος τῆς Σερβίας κ. Πόποβις άνεχώρησεν εις Βελιγράδιον, όπου μετέβῃ έκ Γενεύης καί ό κ. Φότις όστις συνομιλῆσε μετά τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, δέν είναι δέ άπίθανον νά επαναληφθῇ προσεχῶς ή 'Ελληνοσερβική έπαφή πρὸς τὸν σκοπὸν νέων συζητήσεων — ἴσως μετά τὰς έν Νοτιοσλαβίᾳ εκλογάς.

Εις τήν Ρουμανίαν ή κυβέρνησις Στίρμπεη παρητήθη τήν 21ην Ἰουνίου, συνεπεία τῆς άποτυχίας τοῦ κ. Βρατιάνο όπως πείσῃ τοῦς έν αὐτῇ συνεργαζομένους 'Εθνικοαγροτικούς ν' άρκεσθοῦν εις 150 έδρας έν τῇ νέᾳ Βουλῇ. Ο κ. Μανίου άπεποιήθη καί ή κυβέρνησις Στίρμπεη έπαυσε νά έχῃ λόγον ύπάρξεως. Ο σχηματισμός τῆς νέας κυβερνήσεως άνετίθη εις τὸν κ. Ἰονέλ Βρατιάνο, όστις καί θά διενεργήσῃ τὰς εκλογάς, αναβάλλων, ἴσως αὐτὰς επί δεκαπενθήμερον, όπως καταρτίσῃ τὸ σύνολον τῶν μέτρων, τὰ όποια απαιτοῦνται διά νά λάβῃ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων όσας έδρας επιθυμεῖ.

Η νέα Σοβράνιε ήρχισε τὰς εργασίας τῆς έν Σόφιζ διά βασιλικῶν λόγου τήν 19 Ἰουνίου.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΟΥΝΑΡΗ

«Η διεύθυνσις τῆς «Νέας Ἐποχῆς» επιθυμοῦσα νά επιβραδύνῃ τήν επιδειχθησομένην αλληλεγγύην τῶν συνδρομητῶν μας εις τήν προσπάθειάν της πρὸς δικαιώσιν τῆς Ἱερᾶς Μνήμης τοῦ πολυκλαύτου Ἀρχηγοῦ Δημ. Γούναρη, υπέφατισε νά δω ρ ή σ η χ ρ υ σ ό δ ε τ ο ν τ ὸ ν Ἀ'. Τόμον τῆς Ἱστορίας εις τοῦς συνδρομητὰς εκείνους οὔτινες ήθελον εξασφαλίσαι δέκα τοῦλάχιστον έγγραφὰς συνδρομητῶν τῆς Ἱστορίας Γούναρη. Αἱ σχετικαί άγγελίαι άπεστάλησαν ήδη εις ένα έκαστον τῶν κ. κ. συνδρομητῶν τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Η πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν τύπον ανακοίνωσις τοῦ κ. Καφαντάρη καί αἱ συναφεῖς δηλώσεις του περί τοῦ έργου τῆς έν Γενεύῃ άποστολῆς παρέσχον πρὸς στιγμὴν τήν εντύπωσιν, ότι δέν ήδύνατο νά δημιουργηθῇ πολιτικὸν ζήτημα έν Ἀθήναις, έφόσον οὐδεμία δέσμευσις άνελαμβάνετο έν Εύρώπῃ εις βάρος τῆς Ἑλλάδος καί αἱ τελικαί αποφάσεις επρόκειτο νά ληφθῶσιν έν Ἀθήναις. Αἱ τελευταῖαι όμως δηλώσεις τοῦ κ. Καφαντάρη άνέτρεψαν τήν εντύπωσιν καί έδημιούργησαν νέαν πολιτικὴν άνωμαλίαν.

Τὰ σημεῖα τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Καφαντάρη, τὰ όποια έδημιούργησαν ζωηράν εντύπωσιν έχουν ως εξῆς:

«Η έξουσιοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῆς Γενεύης πρὸς τήν Ἑλλάδα νά συνάψῃ δάνειον τολμῶ νά εἶπω, ότι εἶνε άπόρροια τῆς έμπιστοσύνης πρὸς τὸ πρόσωπόν μου, με άλλους λόγους, προέρχεται έκ τῆς άπολύτου βεβαιότητος, ότι τὸ δανειζόμενον χρήμα θά χρησιμοποιηθῇ αποκλειστικῶς πρὸς οικονομικὴν καί δημοσιονομικὴν άνόρθωσιν, πρὸς κάλυψιν τῶν έλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ καί πρὸς νομισματικὴν σταθεροποίησιν.

Κατανοεῖτε καλῶς, ότι ως άρχηγός κόμματος, θά ήδυνάμην νά «κάμω φιγούρα», νά χρησιμοποισῶ δηλαδή τὸ δάνειον πρὸς ενίσχυσιν τῆς πολιτικῆς μου θέσεως, νά διανεῖμω παροχὰς, νά αποκτήσω καί άλλους φίλους.

Τούτο όμως θ' άποτελεῖ πλήρη καταστροφὴν τῆς χώρας, διότι θά παρείχε τήν εντύπωσιν, ότι θέλομεν νά εκμεταλλευθόμεν τήν έξουσιοδότησιν τῆς Κοινωνίας διά νά σπαταλήσωμεν τὰ υπόλοιπα τῆς άσθενούς πίστεώς μας.

Απορρίπτων τὰς Σουηδικὰς προτάσεις έπράξα τὸ καθήκόν μου, ως άρχηγοῦ τῆς πλειοψηφίας, μέλλοντος νά κυβερνήσῃ αὐτοῖον τήν Ἑλλάδα, ή όποία όφείλει νά έμπνέῃ καί συνεχίτῃ συντόμως τήν εφαρμογὴν τοῦ έξυγιαντικοῦ της προγράμματος, όπερ θά παρέβλαπτεν ή πολιτικὴ τοῦ οικονομικοῦ τυχοδιωκτισμοῦ. Οἱ αἱ πληροφορίαί μου επιβεβαιοῦν τήν άκλόνητον ταύτην εντύπωσιν, ή όποια έδημιουργήθη ήδη εις όλόκληρον τήν Εύρώπην.

Ο κ. Τσαλδάρης άπέφυγε νά προσβῇ εις οὐδεμίαν δήλωσιν σχετικῶς πρὸς τὰ λεχθέντα υπό τοῦ κ. Καφαντάρη τινίσας μόνον ότι

αποφάσεις πάντως θά ληφθῶσιν έν Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ.

Ένῳ τοιαῦται δηλώσεις έγένοντο έν Παρισίοις υπό τοῦ άρχηγοῦ τῆς πλειοψηφίας τῶν προσφύγων, οἱ δύο αντιπρόσωποι τῆς Οἰκουμενικῆς προέβησαν εις συνενοήσεις καί συνομιλίαις, διά λογαριασμόν τῆς όλης Κυβερνήσεως. Οὔτω κατὰ τὰ έκ Παρισίων τηλεγραφήματα τὸ άπόγευμα τῆς τετάρτης οἱ κ. κ. Καφαντάρης καί Μιχαλακοπούλος έπεσκέφθησαν τὸν κ. Πουανκαρέ μετά τοῦ όποίου παρέμειναν συνομιλοῦντες επί ήμίσειαν καί πλέον ώραν.

Οἱ δύο Ἕλληνες ύπουργοί, έδήλωσαν τὰ εξῆς:

«Η συζήτησις διεξαχθεῖσα υπό άτιμόσφαιραν εξαίρετικῆς έγκαρδιότητος περιορίσθη εις οικονομικά ζητήματα μετοξύ τῶν κ.κ. Καφαντάρη καί Πουανκαρέ. Ο Γάλλος πρωθυπουργός ήκουσε μετά ιδιαιτέρου ένδιαφέροντος τήν ανάπτυξιν τῶν ζητημάτων καί τήν προσπάθειαν τῆς Ἑλλάδος διά τήν οικονομικὴν έξυγίανσιν καί τήν νομισματικὴν σταθεροποίησιν.

Απαντῶν εις τὰς εύχαριστίας τοῦ κ. Καφαντάρη διά τήν γαλλικὴν υποστήριξιν έν Γενεύῃ, ό κ. Πουανκαρέ, έβεβαίωσε τὰ φιλικὰ αἰσθήματα τῆς Γαλλίας πρὸς τήν Ἑλλάδα, διεδήλωσε τήν χαράν του διά τὰ επιτευχθέντα αποτελέσματα καί έτόνισε ότι τὰ γαλλικά κεφάλαια θά ήσαν έντυχῇ νά συμμετάσχουν εις τήν έκδοσιν τῶν δανείων.

Έν συνεχείᾳ τῆς συζητήσεως ό κ. Πουανκαρέ υπεγράμμισεν πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην ότι ή Ἑλλάς δύναται νά ύπολογίζῃ επί τήν Γαλλικὴν ύπεστήριξιν εις όσας τὰς προσπάθειάς αὐτῆς καταδείξας ότι ή Γαλλία εκτιμᾷ τὸ συντελούμενον έργον πρόθυμος νά ενίσχυρῃ τούτο.

Ακολουθῶς συζητήθέντων τῶν οικονομικῶν έλληνογαλλικῶν ζητημάτων άπεφασίσθη νά όρισθοῦν εξατέροθεν έμπειρογνώμονες πρὸς άμεσον διακανονισμόν τῶν πολεμικῶν χρεῶν τοῦ δανείου πρὸς τήν Ἑθνικὴν Τράπεζαν καί τῶν ζημιῶν τῶν προκληθεισῶν υπό τῆς στρατίας τῆς Ἀνατολῆς εις τοῦς Ἕλληνας τῆς Μανεδονίας.

Σχετικῶς μετὰ τὰ πολιτικά ζητήματα ό κ.

Πουανκαρέ εξήτησε πληροφορίας περί της συνάντησής του κ. Μιχαλακοπούλου μετά του κ. Μπριάν, ηρώτησε δὲ αὐτὸν ἐὰν θὰ ἐπανίδῃ τὸν Γάλλον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν. Ὁ κ. Μιχαλακοπούλος ἀπήντησεν ὅτι ἡ συνάντησις θὰ ἐξαρθῇ ἐκ τῆς υἱείας τοῦ κ. Μπριάν πάντως ὅμως, προσέθηκεν, ἐπανερχόμενος ἐκ Λονδίνου θὰ συναντηθῇ μετ' αὐτοῦ.

Κατ' ἄλλας πληροφορίας ὁ διευθυντὴς τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπωμαρσαί ἐκφέρων τὰς ἐντυπώσεις του ἐπὶ τῶν συνομιλιῶν μετὰ τοὺς Ἕλληνας ὑπουργούς, ἐτόνισεν, ὅτι ἡ **συντηρητικὴ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας ἐκτιμᾷ τὰς ἀπόψεις τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν ἑλληνοσερβικῶν.**

Ἡ Γαλλία εἰς δεδομένην στιγμήν **θὰ ἐνισχύσῃ τὴν διάθεσιν τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν θέσεων Ἑλλάδος καὶ Σερβίας ἀφορτέρων φίλων κρατῶν.**

Ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς γενομένης ἐπισκέψεως παρὰ τῷ κ. Πουανκαρέ ὑπῆρξεν ἀγαθωτάτη εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς καὶ γαλλικοὺς κύκλους ἐπιδειχθέντος μεγάλου ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν ἐσωτερικῶν, τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ συντάγματος καὶ τὴν πραγματοποίησιν τῆς οικονομικῆς προόπαθειας, ἀπεριφράστως τονισθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Πουανκαρέ ὅτι ἡ Ἑλλάς δύναται νὰ ὑπολογίσῃ **εἰς τὴν Γαλλικὴν ὑποστήριξιν.**

Γενικῶς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπισήμων ἐν Παρισίοις ἐπαφῶν εἶνε ἐκτάκτως ἐνθαρρυντικά.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Αἱ σχετικαὶ συζητήσεις διὰ τὸ ζήτημα τῆς συνάψεως τοῦ τριμεροῦς δανείου τῆς Ἑξυγίανσεως τῶν οικονομικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐπιωφελοῦς ἢ μὴ τῶν Σουηδικῶν προτάσεων ἀνησχόλησαν σχεδὸν ἕξ ὁλοκλήρου τὸν ἡμερησίον τύπον κατὰ τὴν διαρροῦσαν εβδομάδα. Αἱ προτάσεις τοῦ Σουηδικοῦ δανείου περιέχονσαι τοὺς τραπεζικοὺς ὅρους τῆς συνάψεως τοῦ μετ' ἐκδόσεως 100 καὶ τόκον 5—5 0/0 κρίνονται ὑπὸ τῶν μὲν καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ μελῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἀναλαμβανόμενας πρὸς τὴν Κ. Τ. Ε. ὑποχρεώσεις ὡς ἐδνοῖκαί καὶ ὡς διασώζονσαι τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Ἑλλάδος. Ἀντιθέτως ἡ ἑτέρα ἀποψις, ἰδίᾳ δὲ ὁ κ. Καφαν-

Αἱ ἐπίσημοι ὅμως εἰδήσεις ἐπὶ τῶν γενομένων συνομιλιῶν δὲν ἐδημοσιεύθησαν.

Αἱ κυκλοφορήσασαι πάλιν φῆμαι περὶ νέων παγκαλικῶν κινήματων διεφεύσθησαν χθὲς τόσον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν παγκαλικῶν παραγόντων. Ἐδηλώθη μάλιστα ὅτι οὐδεμία σοβαρὰ κίνησις παρατηρεῖται καὶ τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, παρ' οὐδενὸς δύναται ν' ἀνατραπῇ.

Ἐγεννήθη ζήτημα μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὡς πρὸς τὴν δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος ἀπονομῆς χάριτος εἰς τοὺς Ζέρβαν καὶ Ντερτιλὴν καὶ Παπαδόπουλον ἐγράφη μάλιστα ὅτι τὸ Διάταγμα, συστάσει τοῦ κ. Κονδύλη, δὲν ὑπογράφει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας. Ἐν τούτοις ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐδηλώθη ὅτι οὐδεμία διαφωνία κρατεῖ καὶ τὸ διάταγμα θὰ δημοσιευθῇ.

Ἐν τῷ ἀρξαμένῳ ἐθνικῷ συνεδρίῳ, ὁμιλοῦντος τοῦ κ. Ν. Λεβίδου περὶ γλώσσης καὶ κατακρίνοντος τὴν ἑλληνικὴν προστασίας τῆς γλώσσης ὑπὸ τοῦ νέου Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ἐχαράκτηρισεν ὡς «χαρτίον ἄξιον διὰ προσάναμμα» φοιτῆται τινες δημοκρατικοὶ καὶ μαλλιαροὶ προέβησαν εἰς ἀποδοκιμασίας καὶ ἐδημιούργησαν ταραχὰς ἐν τῷ Συνεδρίῳ. Οἱ παρεμβάντες ἀστυνομικοὶ ἀπεκατέστησαν τὴν τάξιν.

Κ.

τάρης εἰς τὰς τελευταίας δηλώσεις του ὑποστηρίζει τὴν κατ' ἀρχὴν ἀπόρριψιν τῶν Σουηδικῶν προτάσεων, καθότι ἡ Ἑλλάς χάριν ἐνδυνάμεως πολιτικῆς καὶ οικονομικῆς σκοπιμότητος, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἀναθέσῃ τὴν οικονομικὴν τῆς ἑξυγίανσιν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἥτις μόνη δύναται νὰ παράσῃ θετικὰς ἐργασίας διὰ πᾶσαν μελλοντικὴν ὑποστήριξιν. Εἶναι ἄγνωστον κατὰ πόσον ἡ διαφορά αὕτη ἀντιλήψεων θέλει λάβῃ τὴν μορφήν πολιτικῆς διχογνωμίας καὶ κατὰ πόσον θέλει ὁδηγήσῃ εἰς πολιτικὴν τυχὸν κρίσιν. Πλὴν τῶν Σουηδικῶν προτάσεων ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν κ. Καφαντάρην ἐν Παρισίοις προτάσεις παροχῆς δανείων καὶ

ὑπὸ δμίλου Ἀμερικανῶν κεφαλαιούχων ὁδὸς ἐκπασσωπεῖ ὁ κ. Νταϊβες. Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» παρεθέτομεν λεπτομερῶς τοὺς ὅρους καὶ τὰ πολιτικὰ δεσμεύσεις ὡς ἀνέλαβεν ἡ Ἑλλάς πρὸς τὴν Κ. Τ. Ε.

Πρῶτον.— Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν θὰ συστήσῃ ἑλληνικὸν δάνειον, πραγματικοῦ ποσοῦ ἐννέα ἑκατομμυρίων λιγῶν, δηλαδή ἀνὰ τρία ἑκατομμύρια, διὰ τὴν προσφυγικὴν ἀποκατάστασιν τὴν κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων καὶ τὴν σταθεροποίησιν τῆς δραχμῆς. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου θὰ ὑπαχθῇ ὑπὸ τὸν ἥδη ὑφιστάμενον οικονομικὸν ἔλεγχον, ἐπὶ ἐγγυήσει τῶν περιουσιμῶν τῶν ὑπεργύων προσόδων.

Δεύτερον.— Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ θὰ ψηφίσῃ νόμον βαθμιαίας μεταρρυθμίσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁργανισμῶν τῶν νεωτέρων ἐκδοτικῶν τραπεζῶν. Εἰς τὸν ἴδιον νόμον θὰ περιληφθῇ καὶ σχέδιον σταθεροποιήσεως. Ὁ νόμος οὗτος πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὴν βουλὴν, θὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ μικτῆς ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐκ μελῶν τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς, συνερχομένων ἐκτάκτως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἡ ἐκδοσις τοῦ δανείου, δὲν προϋποθέτει ἄμεσον καὶ πλήρη ἐκτέλεσιν τοῦ ὅρου περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Τρίτον.— Ἡ Ἑλλάς ἀναλαμβάνει διὰ μέσον τοῦ χορηγομένου αὐτῇ δανείου, νὰ προβῇ εἰς σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος τῆς, τὸ σχέδιον τῆς ὁποίας θὰ ἐγκρίνῃ ὡς ἀνωτέρω προκαταβολικῶς ἡ δημοσιονομικὴ ἐπιτροπὴ.

Τέταρτον.— Τοῦ λοιποῦ, αἱ προκαταβολαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὸ δημόσιον οὐδέποτε θὰ ὑπερβαίνουν τὸ ἐν ἔκτον τῶν προϋπολογισμῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ὁ λογαριασμὸς τοῦ κράτους πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζάν θὰ κλείῃ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης χρήσεως.

Πέμπτον.— Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀνὰ πᾶσαν τρίμηνον σύνοδον τοῦ συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν δημοσιονομικὴν ἐπιτροπὴν ἐκθεσιν παραχούσαν πληροφορίας περὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως καὶ τῆς προόδου τοῦ ἔργου τῆς οικονομικῆς ἑξυγίανσεως τῆς χώρας. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη θὰ διατηρηθῇ ἐπὶ τρία ἔτη, ὅσον χρόνον ὑπολογίζεται, ὅτι θὰ ἀρκέσῃ διὰ τὴν τελικὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἑξυγίανσεως. Ἡ ἐκθεσις θὰ ὑποβάλλεται

ὑπὸ τοῦ παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν ἐλληνος ἀντιπροσώπου.

Ἐκτον.— Ἡ Ἐθνικὰ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ ἀναλάβῃ ὁλόκληρον τὴν ταμειακὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους.

Ἑβδομον.— Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ προσλάβῃ εἰδικὸν ὑπάλληλον, πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὁποίου θὰ ζητηθῶν συστάσεις παρὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὡς σύμβουλον εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς σταθεροποιήσεως. Ὁ ὑπάλληλος οὗτος, ὅστις οὐδεμίαν θὰ ἔχῃ ἐξάρτησιν ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, καὶ θὰ ὑπάγεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Τραπεζῆς θὰ προσληφθῇ διὰ συμβολαίου δεκαοκταμήνου, δυναμένου ν' ἀνανεωθῇ ἐπὶ ἐν ἀκόμῃ δεκαοκταμήνῳ, ἡ δὲ ὑπηρεσία αὐτοῦ θὰ εἶναι καθαρῶς συμβουλευτικὴ.

Ὀγδοον.— Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει ἐπίσης, ὅπως ὑποβάλλῃ ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν δημοσιονομικὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τρίμηνον, ἐκθέσεις ἐπὶ μέσῳ τριετίας, περὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἔργου τῆς σταθεροποιήσεως καὶ τῶν λοιπῶν ληφθησομένων μέτρων, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀναλόγου ὑποχρεώσεως τοῦ κράτους. II.

ΟΙ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ὅταν εἰς τὴν στενὴν περιφέρειαν τοῦ Ἀλτῆως ἄλλοις ἔξ ἀγρίων ἐλαίων τῆς Ὀλυμπίας πόλεως ἐν Ἡλίδι, ἐπανηγουρίζοντο ὡς ὅλων κοινῶς τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνες οἱ λεγόμενοι Ὀλυμπιακοὶ πρὸς τιμὴν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἢ ἐν περιφημῶς ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, εἶναι ἀναμφηρίστον ὁρῶν ἡ τέλεσις ὁμοίων ἀγώνων τῆς πάλης, τῆς πυγμῆς, τοῦ δρόμου, τοῦ ἄλματος, τοῦ δίσκου, τῆς μούσικης, τῆς ποιήσεως, τῆς ρητορείας, τοῦ νύχθου καὶ ἑρέσεως ἐν θαλάσῃ, ὧν οἱ νικηταὶ ἐτιμῶντο ἐν Ὀλυμπίᾳ δι, ἐνὸς στεφάνου ἐκ κλάδου ἑλαίας ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ ἄλλοις τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, ἐν ταῖς εὐρεσίαις κατ' ἑκτασιν Θεσσαλικαῖς πόλεσι καὶ πρὸς τιμὴν τῆς μνήμης τοῦ Πύργα Φεοαίου καὶ κατ' ἐξοχὴν τὸ πρῶτον ἐν Βελεστίῳ τὸ ἔτος 1929 καὶ εἰς τὸν Βόλον, Λάρισσαν, Τοῦκαλα, Καρδίτσαν ἐκ περὶ τοῦτον.

Ἡ δὲ Ζεὺς νικήσας τοὺς Τιτάνας συνέστησε τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐπιλαθόμενος τῆς ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Θεσσαλικοῦ ὄρους Ὀλύμπου βασιλείας αὐτοῦ, ἡ δὲ Ἡρακλῆς ὅτε περὶ τὸ 1350 πρὸ Χριστοῦ ἐνίκησε τὸν βασιλεῖα τῆς Ἡλίδος Ἀργεῖαν ἐγκα-

ΗΜΕΡΑΙ ΔΟΞΗΣ ΚΑΙ ΘΡΙΑΜΒΟΥ

ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΟΙ ΕΝΔΟΞΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ 1912-1913

6

*Εγράφησαν ειδικῶς διὰ τὴν «Νέαν Ἐποχὴν»
ἀπὸ ἀπόντακτον ὑποστράτηγον μέλος τοῦ Με-
γάλου Ἐπιτελείου.*

(Πᾶσα ἀναδημοσίευσις ἀπαγορεύεται ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς «Νέας Ἐποχῆς»)

Ὅταν νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος εἰσήρχετο ὁ Κωνσταντῖνος εἰς τὰ Σέρβια τοῦ ἐπεφυλάσσετο μία ἐξόχως ὀδυνηρὰ ἐκπληξίς. Τρεῖς Ἕλληνες ἱερεῖς καὶ δέκα τέσσαρες πρόκριτοι τῆς Ἑλληνικότητος πόλεως κρεουργημένοι ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἔκειντο εἰς τὴν πρὸ τῶν φυλακῶν πλατείαν. Ἡ συγκίνησις τοῦ Κωνσταντίνου ἰδόντος τοὺς νεκροὺς ὑπῆρξεν ἀφάνταστος. Μετ' ὀλίγον κατελήφθη ἀπὸ τῆς αὐτῆς νευρικῆς ταραχῆς, ὥστε ὅλοι ἐφοβήθημεν διὰ τὴν ὑγείαν του.

—Τὶ βαρβαρότης! Τὶ κακοῦργοι!

Τὸ ἴδιο βράδυ, ὅταν συνεζητεῖτο τὸ τρομερὸν ἐκείνο κακοῦργημα τῶν Τούρκων, τῆς

θαρίσας τὴν κόπρον τοῦ Αὐγείου καὶ φρονεύσας τὸν Αὐγείαν ἐγένετο κύριος τῆς Ἡλίδος, οἱ ἄγωνες ἐκεῖνοι ἀνανεωθέντες κατὰ τὸ 776 ἔτος π. Χ. ὑπὸ τοῦ Ἡρακλείδου υἱοῦ τοῦ Αἰμονος ὡς βασιλέως τῆς Ἡλίδος Ἰφίτου διετηρήθησαν ἀδιάλειπτοι καὶ ὡς χορολογία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ὀλυμπιάδες ἐπαναλαμβάνοντο κατὰ τετραετίαν τὴν ἐνδεκάτην τοῦ ἑκατομβαιῶνος μηνὸς ἰσοδυναμοῦντος ἀναλογικῶς μετὰ τὸν παρ' ἡμῖν Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον.

Ὁ ἑκατομβαιῶν ἦτο ὁ πρῶτος μὴν τοῦ Ἀττικῶ ἔνιαυτοῦ.

Οὕτω ἡ Ἑλλὰς θὰ προπονήσῃ Ἕλληνας ἀθλητὰς ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐρωστίᾳ σώματος καὶ ψυχῆς διὰ τῶν νεωτέρων ἐν Θεσσαλίᾳ Πανελληνίων ἀγῶνων προστιθεμένων εἰς τοὺς ἐν Λαρίσσει ἐτησίους ἱππικοὺς ἀγῶνας.

Βαθυδὸν καὶ κατ' ὀλίγον καὶ εἰς τὴν Ρούμελην καὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον νὰ καθιεροῦντο τοιαῦτοι ἀγῶνες καὶ εἰς τὰς μεγαλοπόλεις.

Ἐν Λαμίᾳ 17 Ἰουνίου 1927.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΤΡΑΚΑΣ

σφαγῆς ἀόπλων χριστιανῶν ἀπὸ τὸ μῖσος, ποὺ εἶχον διότι ἐνικῶντο ὡς ἀντιμετώπιζον τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, ὁ Κωνσταντῖνος μᾶς ἔλεγε.

—Μοῦ ἦλθε γὰρ μιὰ στιγμή ἡ ἰδέα νὰ διατάξω νὰ τουφεκίσουν ἐμπρὸς εἰς τὰ πτώματα τῶν ἀθῶων θυμάτων δύο Τούρκους αἰχμαλώτους ἀξιωματικούς. Ἡ ἰδέα αὕτη μοῦ πέρασε σὰν ἀστραπή. Τὴν ἡῦρα ὅμως, ὅτι δὲν συμβιβάζεται μετὰ τὰ αἰσθήματα τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς καὶ δὲν εἶπα τίποτε, αἴτε ὅτι τὸ σκέφθηκα κἄν!....

Υπῆρξε μεγαλειώδης ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ συγκινητικὴ ἀλλοφροσύνη, μεθ' ἧς ὁ λαὸς τῆς Κοζάνης ὑπεδέχθη τὸν Κωνσταντῖνον καὶ τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Εἶνε ἀδύνατον ἡ πτωχὴ μου γραφίς νὰ περιγράψῃ τὰς ἀληθινὰς ἐκείνας στιγμὰς τῆς ἀποθεώσεως τῶν ἐλευθερωτῶν... Τὰ γυναικόπαιδα ὅταν διήρχετο ὁ στρατὸς εἶχον γονατίσει καὶ ἐσταυροκοποῦντο, οἱ δὲ ἄνδρες καὶ οἱ γέροντες ἔκλαιγαν, ἔψαλαν τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ ἐζητωκραύγαζαν ἐν ἐξάλλῃ παραφροσύνῃ. Ὁ Κωνσταντῖνος μὲ βουρκωμένα μάτια καὶ τρέμων ἀπὸ τὴν συγκίνησιν, ἔλεγεν μετὰ τὴν ὑποδοχὴν εἰς τὸν Μητροπολίτην Κοζάνης.

—Εὐτυχισμένη γὰρ τῇ ζωῇ μου ἡ σημερινὴ ἡμέρα, Σεβασμιώτατε. Θὰ μοῦ μείνῃ ἀλησμόνητος ὁ ἐθνικὸς ἐνθουσιασμός τῶν Κοζαντῶν, πάντοτε διακριθέντων διὰ τὴν πίστιν των εἰς τὴν Μεγάλην Πατρίδα.

Αἱ Ἑλληνικαὶ στρατιαὶ ἀκάθεκτοι ἐβάδιζον πλέον πρὸς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀξιοῦ. Εἰς τὰς 16 Ὀκτωβρίου 1912 ὁ Κωνσταντῖνος μετὰ τὸ στρατηγεῖον ἔφθασεν εἰς τὴν Βέροιαν. Νεαὶ ὑποδοχαὶ μεγαλειώδεις, ἐνθουσιασμοί, συγκινήσεις. Τὸν δρόμον Κοζά-

νης πρὸς Βέροιαν ὁ Κωνσταντῖνος τὸν ἔκαμε ἑφιππος. Ὅταν κατὰ τὸ ἡλιοβασιλεῦμα εὐρέθη εἰς τὴν κορυφὴν μιᾶς βουνοσειρᾶς καταφύτου καὶ θαυμασίως ρωμαντικῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐφαίνετο ὅλη ἡ κοιλάς τοῦ Ἀξιοῦ καὶ ἡ πεδιάς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ διέκρινε εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου τὴν πρωτεύουσάν τῆς Μακεδονίας, ἐστάθη διὰ μίαν στιγμὴν σιωπηλὸς ὡς νὰ προσήνυετο. Ποῖα αἰσθήματα ἐκυριάρχουν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Κωνσταντίνου τὴν στιγμὴν ἐκείνην καὶ ποῖαι σκέψεις ἐβασάνιζον τὸν Ἐλευθερωτὴν Κωνσταντῖνον, δὲν εἶνε δύσκολον νὰ μαντεύσῃ τις. Τὰ αἰσθήματα τῆς ψυχικῆς του ἱκανοποιήσεως καὶ τῆς ὑπερηφανείας διότι εἰς αὐτὸν ἔλαχεν ὁ κληρὸς τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἱερωτέρων πόθων τοῦ ἔθνους. Καὶ ἡ σκέψις ἡ παρακολουθοῦσα τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατοῦ αἰσθανομένου ὅτι εὐρίσκεται ὁ στρατὸς του εἰς τὰς παραμονὰς κρίσεως καὶ ἀποφασιστικῆς μάχης.

Τὸν ἐβλέπαμε καὶ ἡμεῖς σιωπῶντες καὶ ἐύλαβόμενοι τὴν ἐκστασίν του.

Οὐρανὸς διαυγὴς καὶ ἀνέφελος καὶ φεγγάρι μαγικὸ προδεδίδαν εἰς τὴν ἀλησμόνητην ἐκείνην στιγμὴν μίαν μεγαλοπρέπειαν ἢ ὁποία ἐμεθοῦσε τὴν ψυχὴν. Αἴφνης ὁ Κωνσταντῖνος ἐστράφη πρὸς ἡμᾶς καὶ εἶπε.

—Μοῦ φαίνεται σὰν ὄνειρο τώρα ποῦ ἀντικρῶ τὴν Θεσσαλονίκην. Ἀρχίζω νὰ πιστεύω ὅτι δὲν ἔχομε πόλεμον ἀλλὰ ἀγῶνα δρόμου!... Πιστεύατε σὲ δέκα ἡμέρας νὰ εὐρεθῶμε μπροστὰ στὴ Θεσσαλονίκην;

Εἰς τὴν Βέροιαν μετὰ τὴν ὑποδοχὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Τουρκικὸς πληθυσμός, —ἐλάχιστοι Τούρκοι εἶχον ἐγκαταλείψει τὴν πόλιν— ὁ Κωνσταντῖνος ἐδέχθη φιλοφρονέστατα τὸν Τούρκον Μουφτὴν καὶ ἐπιτροπὴν προκρίτων Τούρκων.

—Νὰ διαβεβαιώσῃτε τοὺς δημοθρόσκους σας ὅτι ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν θὰ ἔχουν τὴν προστασίαν ποῦ ἔχουν καὶ οἱ Ἕλληνες. Ἡμεῖς δὲν ἤλθαμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν ὡς κατακτητὰι. Ἡ Μακεδονία ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι Ἑλλὰς. Εἶναι ἓνα Τμήμα τῆς Ἑλλάδος τὸ ὁποῖον εἶχε κατακτηθῇ καὶ ἐλευθερώνεται. Θὰ ζήσωμεν μαζὺ ἐν εἰρήνῃ!

Καὶ τοὺς ἐχαίρετῃσεν ὅλους διὰ χειραφίας, πρᾶγμα ποῦ ἔκαμε τοὺς Τούρκους νὰ βορβοφωνήσουν!

—Γιασασὶν Πατισάχ!....

Ἐπέστρεφεν ὁ Κωνσταντῖνος ἀπὸ τὸν κα-

ταυλισμὸν μιᾶς Μεραρχίας, ὅταν εἰς τὸν δρόμον συνήντησε μία ὁμάδα στρατιωτῶν τρώγουσαν χαλβὰν ζαχαρώως ἀπὸ ἓνα τενεκέ τῶν 10 ὀκάδων. Εἰς τὸ ἀντίκρουσμα τοῦ Κωνσταντίνου ἐσάστησαν κυριολεκτικῶς οἱ φαντάροι.

—Ἀπὸ ποῦ ἀγοράσατε τὸν χαλβὰ παιδιὰ;

—Ἀπὸ τὴν Βέροιαν, ἀπήντησεν ἓνας φαντάρος.

—Μήπως τὸν κλέψατε; Θὰ σᾶς τουφεκίσω!....

—Ὁχι! Ὁχι! μᾶς τὸν ἐχάρισεν ἓνας μπακάλης.

—Καὶ θὰ τὸν φάτε ὅλον τὸν τενεκέ, πέντε ἄνθρωποι; Δὲν θὰ τοῦ δώσετε καὶ μένα;

—Εὐχαρίστως, εὐχαρίστως, ἀπήντησαν ἐν χορῷ οἱ φαντάροι!....

Εἶχεν ὅμως ὁ «ἰγὼν δρόμου» —ἃς μεταχειρισθῶ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ Κωνσταντίνου— καὶ τὰς δυσχερεῖς συνεπειὰς εἰς τὸ στρατεύμα. Ἡ ταχεία προέλασις εἶχεν ὡς ἐπακολούθημα τὴν καθυστέρησιν τῶν ἐφοδιοπομπῶν καὶ ὁ στρατὸς ἤρχισε νὰ στεροῦνται τροφῶν. Εἰς μίαν μεραρχίαν μάλιστα εἶχεν ἐκδηλωθῇ κάπως ζωηρότερα ἢ στενοχωρία τῶν ἀνδρῶν διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν τροφῶν.

Ὁ Κωνσταντῖνος ἐσπευσεν εἰς τὸν καταυλισμὸν τῆς Μεραρχίας ἐκείνης. Ἀνεμίχθη μετὰ τοὺς στρατιώτας, ὠμίλησε μαζὺ τοὺς τοὺς ἐμοίρασε σιγὰ καὶ καπνὸ, τοὺς ἔκαμε νὰ γελάσουν, τοὺς εἶπεν ἀνέκδοτα στρατῶν ποῦ ἐπείνασαν, ἐξῆρε τὴν ἱερὰν σημασίαν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ πολέμου καὶ εἰς μίαν στιγμὴν ἐξάρσεως, εἶπεν:

—Παιδιά, μπροστὰ μας εἶνε ἡ Θεσσαλονίκη!... Ἄν θέλετε νὰ φάμε θανάσιμα καὶ νὰ γλεντήσουμε, ἐτοιμασθῆτε νὰ τὴν κυριεύσουμε!

Τὸ τι ἐπηκολούθησε δὲν περιγράφεται. Οἱ φαντάροι ἐπετοῦσαν τὰ πηλίκια εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐζητωκραύγαζαν ὡς ἀλλόφρονες, ὅταν δὲ ὁ Κωνσταντῖνος ἱκέυσεν διὰ νὰ φύγῃ ἡ προπομπὴ τοῦ ὑπῆρξεν ἀποθεωτικὴ.

Ο ΑΠΟΤΑΚΤΟΣ

Εἰς τὸ προσεχές: Ἡ μάχη τῶν Γιαννιτσῶν.—Πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην!....

Ο Α' τόμος τῆς «Πολιτικῆς ἱστορίας τοῦ Δημ. Γούναρη» πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα τῶν Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

ΜΕΛΕΤΑΙ ΕΙΔΙΚΩΝ

ΔΗΜΟΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ

Σκέψεις επί του θεσμού της αυτοδιοικήσεως των Δήμων και Κοινοτήτων επ' ευκαιρία του μελετωμένου συνεδρίου των Ελλήνων Δημάρχων εν Αθήναις.

Εν τῇ τοιαύτῃ καταστάσει τῶν μεγάλων κοινωνικῶν μαζῶν ὅπως καὶ τῶν μεγάλων στρατιῶν, ἡ σωτηρία ἐγκτεται εἰς τὴν ἀμέριστον προσοχὴν περὶ τὴν ἀκλόνητον συνοχὴν καὶ πειθαρχίαν τῶν μικρῶν μονάδων, τῶν ταγμάτων, τῶν λόγων, τῶν διμοιριῶν: τῶν δῆμων, τῶν κοινοτήτων, τῶν ἐνοριῶν. Ὅταν ἡ συνοχὴ καὶ ἡ πειθαρχία αὕτη σκληρῶς δὲν ἀπομένει ἢ ὁ μεμονωμένος ἄνθρωπος, ὅστις εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν θὰ ἀποβάλλῃ ἀκαριαίως καὶ αὐτομάτως πᾶν ἄλλο εὐγενὲς στοιχεῖον φυσικὸν ἢ ἐπικτήτων καὶ θὰ ἀναφανῇ μὲ τὸ πρῶτόγονον τῆς αὐτοσυντηρήσεως προσωπείον.

Αὕτῃ εἶναι ἡ θέσις τοῦ Δήμου, τῆς κατωτάτης δηλονότι τοπικῆς διαίρεσεως ἐν τοῖς Κράτεσι καὶ ταῖς Κοινωνίαις τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικοῦ ἐρείσματος. Εἰς τὸ συντηρητικώτερον καὶ ἰσχυρότερον τῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, τὸ μᾶλλον εὐσταθέστερον ἰστάμενον εἰς τοὺς πόδας του σήμερον, ὁ Δήμαρχος τῆς Πρωτεύουσας εἰς τακτὴν ἡμέραν, ἀπαξ ἐκάστου ἔτους, καὶ ἐν μεγαλοπρεπείᾳ καὶ συμβολικωτάτῃ ἐορτῇ παραδίδει τὰς κλεῖδας τῆς μητροπόλεως εἰς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα τοῦ Κράτους ἵνα εἰσέλθῃ ἐν αὐτῇ, ἀναλαβάνων ταύτας καὶ πάλιν. Ὑπάρχει ἡ Πόλις, ὑπάρχει ὁ Δήμος, ἱερός καὶ ἀπαράσφαλτος καὶ κοινωνικῶς συντεταγμένος. Ὑπάρχει τὸ «νοικοκυρεῖο», τὸ ὅποιον ἔχει καὶ κλειδιά τηρούμενα ὑπὸ τοῦ τοπικοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ μὴ παραδιδόμενα εἰς οὐδέν, πλὴν ἐκείνου, ὅστις συμβολίζει καὶ προσωποποιεῖ τὸ ἔθνος, τὸ σύνολον.

Ὑπὸ τὰς σημερινὰς κοινωνικὰς τροπὰς, τὰς ἐκδηλουμένας καὶ ἐφαρμοζομένας καὶ τὰς ὑποφωσκούσας, εἰσέρποτε καὶ ἄλλοτεπιβάλλεται μεγίστη προσοχὴ εἰς τὰ μικρὰ τοπικὰ συγκροτήματα. Ἄλλοτε ἡδυνάτο τις καὶ νὰ τὰ παραμελήσῃ. Ὑπῆρχεν ἀμείωτος ἡ αἴγλη τῶν Κρατῶν, τῶν ἡγεμόνων, τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν. Σήμερον ἡ λάμψις ὅλων τῶν θεσμῶν ὅσοι ἀπέμειναν, ὅλων τῶν συστημάτων διοικήσεως τῶν ἀνθρώπων ἡμυρῶθη. Καὶ ὅλοι οἱ ἐξέχοντες ἄνθρωποι δὲν ἔχουσι τὸ γενικόν, τὸ ἀπόλυτον ἐκεῖνο κύρος

τῶν παλαιότερων τῶν. Καὶ τοῦτο διότι κρίνονται κατ' ἄλλους τρόπους καὶ ὑπὸ ἄλλας συνθήκας. Ἡ παλαιὰ πίστις καὶ ὁ ἐνθουσιασμός ἐξέλιπον. Τὴν νῦν πιστεύσῃ τις σήμερον ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν ὅλα εἶναι πιθανὰ καὶ μὲ τὴν νῦν ἐνθουσιασθῇ; Τὸ σήμερον ὀφείλομεν ἢ καὶ σωτήριον, αὐριον ἴσως νὰ εἶναι καὶ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ καταστροφή. Συνοχὴ ὅθεν, συνοχὴ ἀπόλυτος, ἕως ὅτου παρέλθῃ ἡ ἐνσκήψασα λαίλαψ. Καὶ ἡ συνοχὴ βεβαίως δὲν θὰ ἀρχίσῃ φυσικὰ ἀπὸ αὐτὰς νὰ ἐμπεδῶται ἀλλὰ θὰ ἀσφαλισθῇ ἀπὸ τὰς κατωτάτας ὑποδιαιρέσεις τοῦ Κράτους, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς οἰκογενειακῆς συνοχῆς ἥτις καὶ αὕτη πολλοῦ κλονίζεται. Ἐξουσίας, τὰς ὁποίας ἄλλοτε ἐχειρίσθη ὁ Δήμος ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ἀτόμων παρέλαβε τὸ Κράτος μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον. Ἀδιαφόρως τοῦ πῶς τὰς ἐχειρίσθη τὸ Κράτος σήμερον δὲν ἀρέσκει εἰς τὰ ἄτομα ἡ διαχείρισίς του. Παραπονοῦνται. Παραπονοῦνται ὡς ἄτομα, παραπονοῦνται ὡς μάζαι, ὡς τάξεις. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν καλῶς ἢ κακῶς δικαίως ἢ ἀδίκως παραπονοῦνται, τὸ Κράτος διὰ τὴν ἀναγκὴν τὴν δυσφορίαν θὰ πλησιάζῃ τοὺς θεσμοὺς αὐτοῦ, τὰς μηχανὰς τῶν πλησιέστερον πρὸς τὰς χεῖρας τῶν ἀτόμων. Καὶ ὁ πλησιέστερος σταθμὸς εἶναι ὁ δήμος, ἡ κοινότης. Καὶ ὅχι μόνον ὁ πλησιέστερος ἀλλὰ καὶ ὁ ἀγαπητότερος καὶ ὁ ἐμπνέων τὴν μερίζονα ἂν ὅχι τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην. Θὰ καταστήσῃ ἀμεσώτερον συνυπεύθυνον τὰ ἄτομα παραδίδον ὠρισμένας ἐξουσίας αὐτοῦ εἰς τὰ ὅργανα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Καὶ θὰ εἶναι τοῦτο ἀρεστότερον διὰ τὴν σήμερον καὶ τὴν αὐριον τοῦλάχιστον. Ἡ καὶ ἂν δὲν εἶναι ἀρεστότερον ἢ ἀφαιρέσει πλείους δικαιολογίας καταφορὰς κατὰ τοῦ Κράτους, καὶ θὰ ἐλαττώσῃ τὴν κατ' αὐτοῦ δυσφορίαν.

Πρέπει νὰ νομοθετήσῃ καὶ θὰ νομοθετήσῃ τοπικῶς τὸ τοπικὸν συμβούλιον. Εἶναι τοῦτον φυσικώτερον καὶ ἀρεστότερον. Τὸ Κράτος θὰ ἐναρμονίσῃ τὰ τοπικὰ νομοθετήματα πρὸς τὰς γενικὰς ἀρχὰς καὶ γραμμὰς αὐτοῦ, οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀλλὰ καὶ πρέπει νὰ εἰσῇ γρηθὴ γενικωτέρους νόμους καὶ νὰ μελετήσῃ

τούτους. Ἄς μὴ φανῇ παράβολος ἢ παράλογος ἡ σκέψις. Ἡ λαϊκὴ ἐντολὴ πρὸς τοὺς γενικωτέρους ἐκπροσώπους αὐτῆς μὲ ὅλα τὰ νεώτερα συστήματα τῆς καλλιτέρας αὐτῆς ἐκφράσεως δὲν εἶναι τόσον ἀπτή καὶ κατηγορηματικὴ ὅσον ἡ ἐντολὴ διὰ τὴν διοίκησιν τῶν τοπικῶν συμφερόντων. Καὶ ἡ καλὴ ἢ κακὴ πλήρωσις τῆς πρώτης δὲν ἐλέγχεται ὡς ἡ δευτέρα καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εἰς τὸ κανεῖναι τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωρίου ἄτομον πρὸς ἄτομον στόμα πρὸς στόμα. Ἡ πρὸς τοὺς γενικοὺς ἐκπροσώπους ἐντολὴ ἔχει ἀνάγκη—ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας—ἀνανεώσεως καὶ τονώσεως μέσῳ τῶν τοπικῶν ἐκπροσώπων τοῦ λαοῦ. Ὅταν αἱ ἀτομικαὶ ὑποθέσεις βαδίζουν καλῶς καὶ ἕα ἀτομικὰ συμφέροντα πληροῦνται καὶ προστατεύονται ἐν ἡρεμύσῃ καταστάσει, τὸ ἄτομον πληρεξουσιοδοτεῖ διὰ μακρὸν χρόνον καὶ ἐν λευκῷ πολὺ λάκκις. Ὅταν ἐξ ἀντιθέτου τὸ ἄτομον δυσπραγίᾳ σπλίζει τὴν ἐπομένῃ τὴν ἐντολήν τῆς προτεραιᾶς.

Ἄλλ' ἀνεξαρτήτως τῶν σκέψεων τούτων δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι εἰς τὸν σημερινὸν προαγόμενον λαὸν εἰς τὰ κατὰ τόπους σύνολα ἀτόμων καὶ εἰς τὰ ἄτομα δὲν ἐμποιεῖ ἐντύπωσιν, ὅτι παρεσχέθη καὶ παρέχεται νομοθετικὴ ἐξουσία εἰς τὰ κατώτερα κρατικά ὅργανα, εἰς τὰ μεμονωμένα ἄτομα καὶ δὲν δύναται νὰ ρυθμίζῃ νομοθετικῶς τὰ τοπικὰ ζητήματα τῶν τὰ ἐν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ λαοῦ συμβούλια. Δὲν εἶναι ἀνεκτὸν νὰ ἰδρῇ τὸ Κράτος χάριν πολιτικοῦ παράγοντος κλασσικὸν γυμνάσιον εἰς Δήμον ἢ Κοινότητα, ἥτις κατὰ τὴν γνώμην τῶν αἰρετῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἔχει ἀνάγκη μιᾶς πρακτικῆς σχολῆς. Ἐπίσης, ὅταν προστατεύεται ἡ ἰδιωτικὴ περιουσία δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀφεθῇ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Κράτους ὁ προυπολογισμὸς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, χωρὶς αὐταὶ νὰ τὸ θελήσουν.

Διὰ τὴν τοπικὰ συμβούλια νὰ ἔχωσι μόνον ἐλευθερίαν ἐνεργείας νὰ στέρωνται δὲ ἐλευθερίας πρὸς ἄρνησιν πράξεως ἢ ἐνεργείας θιγούσης κατὰ τὴν κρίσιν τῶν τὰ τοπικὰ συμφερόντων.

Ἀφ' ἐτέρου οἱ τοπικοὶ αἰρετοὶ ἄρχοντες καὶ πρὸ παντὸς οἱ Δήμαρχοι πρέπει νὰ κατανοήσωσιν, ὅτι ἐν πολλοῖς, ἂν μὴ καθ' ὅλοκληρίαν ὁ προορισμὸς ἢ μᾶλλον ἡ προέχουσα προσοχὴ καὶ ἐπιμέλεια αὐτῶν μετεστροφῇ. Παρήλθεν ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν εὐγενέστατος πάντοτε ἀλλὰ κύριος σκοπὸς τοῦ Δημάρχου ἦτο νὰ ἀφίσσῃ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Δήμου μνη-

μεῖον καὶ δὴ μνημεῖον ἀνεξίτηλον τῆς διαβάσεώς του. Εὐγενὴς εὐγενεστάτη ἀνθρωπίνη πρόθεσις ἀνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν ἰδανικὸν θὰ ἐξεπληροῦτο. Σήμερον ὅμως καὶ ὁ σκοπὸς καὶ αἱ Κοινωνίαι ἥλλαξαν. Ἡ ἐποχὴ εἶναι πρακτικωτέρα. Δὲν παρήλλαξε βεβαίως τελείως ὁ προορισμὸς ἐνὸς δημοτικοῦ ἄρχοντος. Ἀλλὰ μετεβλήθη οὐσιωδῶς, ὡς μετεβλήθησαν τὰ πάντα. Σήμερον τὰ ἔργα διὰ τῶν ὁποίων ἀφινε μνημεῖα τῆς δημαρχίας αὐτοῦ ἀνεξίτηλα δυσκόλως γίνονται. Ἀνάγκη ἀπόλυτος συντηρήσεως τῶν ὑπαρχόντων, χάριν τῆς δημοσίας ὅχι πλέον εὐμαρείας, ἀλλὰ ἀνέτου καὶ ὑποφερτῆς ζωῆς καὶ κινήσεως καὶ ἐργασίας τῶν δημοτῶν, κατασκευῆς τῶν ἀπολύτως ἀπαραιτήτων, τῶν ζωτικῶν. Ἡ πτώσις τοῦ νομισμάτος, ἡ γενικὴ οἰκονομικὴ κρίσις, τὰ ὑπέρογκα ἐργατικά καὶ αἱ λοιπαὶ γνωσταὶ πολυποίκιλοι δυσχέρειαι θ' ἀνακόψουν καὶ τὸν μεγαλειότερον ζῆλον καὶ τὴν μεγαλειότεραν ἐντατικότητά προσπαθείας. Τὰ μνημειώδη efforts τῶν Δημάρχων παρήλθον. Ἀλλὰ παρήλλαξε καὶ ἡ πρὸς αὐτὰ προσοχὴ καὶ προσήλωσις τῶν ἀτόμων. Ἡ μεγαλειότερα αἰτία εἶναι ἡ ἀβεβαιότης περὶ τῆς αὐριον. Πρὸ τοῦ κινδύνου τοῦ ἀγνώστου καὶ ἀορίστου περὶ τῆς αὐριον, ὁ ἄνθρωπος κατέστη τὰ μέγιστα ἀτομικιστής. Προτιμᾷ μᾶλλον καὶ ἐπιζητεῖ κέντρα διασκέδασεως καὶ παροχῆς ἡδονῆς διὰ τὴν σήμερον ἀδιαφορῶν διὰ τὰ μνημεῖα τῆς αὐριον. Καὶ ἡ σκεπτικότης αὕτη δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἐπηρεάζῃ, ἂν δὲν κατέχῃ τὸν ἄνθρωπον δημοτικὸν ἄρχοντα.

Λόγω τῶν συνθηκῶν ὅμως τούτων, ὅφ' ἂς διαβῇ ὁ Δήμος καὶ ὡς μόνος καὶ ὡς κοινωνικὸν σύνολον, τὸ στάδιον τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν λοιπῶν δημοτικῶν ἀρχόντων τῶν πονουμένων τὸ Κράτος, τὸ ἔθνος, τὰ ἄτομα, τῶν ἀλλήθως ἀλτρουϊστῶν, τῶν μὴ ἐπιθυμούντων νὰ ἰδῶσι κοινωνικὰ ἐρείπια, ἀνοίγεται εὐρύτερον καὶ μνημειώστερον ριζοθήποτε ὅλκιμο ἔργον. Κοινωνικὴ περισυλλογὴ. Κοινωνικὴ ἀνασύνθεσις καθοδηγητικὰ κατεύθυνσις ἰσοῦτο κυριώτερον καὶ δυσχερότερον σημερινόν ἔργον τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, τῶν τοπικῶν ἀρχόντων. Τίποτε δὲν εἶναι, τίποτε δὲν θὰ ἐπιτελέσῃ ἡ ἰσχὺς τοῦ Κράτους, τῆς ὁποίας ἡ ἐνστάσις εἶναι ἀκαθόριστος σήμερον καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἀβέβαια, ἀπέναντι τῆς ἰσχύος τῶν τοπικῶν ἀρχόντων τῆς ἐρείδόμενης ἐπὶ τῆς φυσικῆς ἀνάγκης, τῆς πρωτογόνου, ἥτις τοὺς ἐδημιουργεῖ τοὺς ἐγγένους καὶ δὲν τοὺς ἐθέσπισεν. Ὁ κώδων τοῦ οἰουμένου κοινωνικοῦ κινδύνου κρούμενος ἀπὸ τὸν αἰρετὸν ἄρχοντα ἀκούεται πλείονος κλέντων

τερονάποτονβόμβονοιουδήποτετηλεβόλου. Διότι είναι ή πειθώ ή προερχομένη εκ των ιδίων του λαού σπλάγγων, εξ αυτής της σκέψεως αυτού, της σκέψεως της τοπικής, της ειλικρινούς, της έχουσας εμπροσθέν της άπτον το υπόδειγμα των κινδυνουσών έστιών και των βωμών, διότι τέλος είναι ή πειθώ, και δεν είναι ή βία.

Και υπό την έποψιν όμως ταύτην την προέχουσιν και την κυρίαν—διότι εις τι θά χρειασθούν τα έργα και τα μνημεία εν άνυπαρξία κοινωνίας ανθρώπων, υπό οϊανδήποτε δέ νομικήν μορφήν—βεβαίως δεν δύναται τις να ισχυρισθί ότι δέον ο τοπικός άρχων να σταυρώσῃ τās χείρας και να μεταβληθί εις ιεροκήρυκα ή Ιερεμίαν. Βεβαίως θά ασχοληθί κυριώτατα περί την καλλιτέρευσιν του Δήμου και της Κοινότητος, αλλά θά προσαρμόσῃ πάσαν προσπάθειάν του και με την υποστήριξιν του Κρατικού οικοδομήματος και της Κρατικής εύρυθμίας.

Θά προτιμήσῃ τὰ κυριώτερα από απόψεως χρησιμότητος έργα και μεταξύ τούτων εκείνα τὰ όποια θ' άπασχολήσουν τās περισσοτέρας χείρας, και θ' άποτρέψουν την προσοχήν άνέργων νοών από χιμαιρικών ή άγνώστων και άβεβαίου έπιτυχίας ιδεολογιών.

Ανωτέρω ελέγχθη ότι εύκατον θά ήτο να παρεχωρείτο ευρύτερα νομοθετική έξουσιοδότησις εις τὰ τοπικά άρετά συμβούλια. Συμμετοχή δηλονότι των τοπικών συμβουλίων εις την νομοθετικήν έξουσίαν του Κράτους, όχι δέ μόνον καθ' ότι άφορᾷ τὰ αποκλειστικώς τοπικά αὐτῶν συμφέροντα και τās τοπικάς αὐτῶν υποθέσεις, αλλά και εν μέρει τουλάχιστον, όσον άφορᾷ τὰ Κρατικά θεσμοθετήματα τὰ ζητούντα τι υπέρ του συνόλου παρά των ατόμων της περιφέρειας αὐτῶν ή θίγοντα αὐτὰ φορολογικώς ή περιοριστικώς. Και αν τὸ τοιοῦτον δεν θά ήτο δυνατόν ή σκόπιμον να γίνη τουλάχιστον ὡς διήρχοντο πρότερον διὰ της κρίσεως αὐτῶν πολλοί νόμοι και ιδία φορολογικοί, — διὰ την περίστασιν.—Θά ήτο πολύ συντελεστικώτερα ή πολυτίμος και πολυσχιδής πρακτική πείρα των τοπικών συμβουλίων, από την νομικήν έμβρίθειαν του Συμβουλίου της Επικρατείας ή της Γερουσίας, άφίνομεν δέ ότι πλείστα των συμβουλίων περιλαμβάνουσιν έπιστήμονας, και ειδικότητας περιωπής οίους δεν έχει να επιδείξῃ τὸ Κοινοβούλιον. Αντί τούτου, ὡς έχει σήμεραν αὐτή ή Κοινοτική νομοθεσία, ή άφορώσα αποκλειστικώς την διοίκησιν και διαχείρισιν των τοπικών συμφερόντων των Δήμων και των Κοινοτήτων, δεν παρέχει αὐτοῖς

τὸ δικαίωμα να επιβάλλωσι τούς υπό του Κράτους καθοριζομένους ἀδιάφορον αν οὔτοι τυγχάνουσι πρόσφοροι ή όχι διὰ τās περιφέρειας αὐτῶν.

Δέον να επαναληφθί, ότι τὸ Κράτος πρέπει να μετοχετεύσῃ πολὺ μέρος της δικαιοδοσίας αὐτοῦ εις τούς κατὰ τόπους αἰρετούς άρχοντας. Τοῦτο είναι ή αποκέντρωσις και όχι τὸ φιλογικὸν θεμελιώδες άρθρον του Νόμου ή του Κώδικος, καθ' οί Κοινότητες και οί Δήμοι έχουσι την αὐτοδιοίκησιν κλπ.

Υπάρχει νόμος ρυθμίζων ζωτικώτερα τοπικά συμφέροντα από τὸν περί άγροφυλάκης; Και υπάρχει άρμοδιώτερον σώμα από τὸ τοπικόν συμβούλιον, να ρυθμίσῃ και κανονίσῃ τοπικώς τὰ της διαφυλάξεως της άγρατικής περιουσίας και παραγωγής; Και τι ειδους αὐτοδιοικήσεις εδόθη εις τὰ κατώτατα Κρατικά διαμερίσματα, όταν ταῦτα δεν δύνανται να ρυθμίσωσι τὰ της φυλάξεως των άγρῶν των δημοτῶν των;

Και αν δεν εκρίθησαν ικανά να ρυθμίσωσι και να διακανονίσωσιν αὐτὰ νομοθετικώς τὰ της φυλάξεως της περιουσίας των, του οίκου των, τότε διατι εκρίθησαν ικανά και διατι να δοθί εις τοιαύτας κοινωνικάς μονάδας αὐτοδιοικήσεις;

(Η συνέχεια εις τὸ προσεχές).

ΑΝΤ. ΛΕΚΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντής της Νομαρχίας Ἀττικοβοιωτίας

ΕΚΘΕΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗ & ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Πρωτοβουλία του Γεωργικού Επιμελητηρίου Μεσσηνίας και τη συμπράξει Ὀργανωτικής Επιτροπής των Γεωργικών-Συνταγικών-Τραπεζιτικών και έμπορικῶν παραγόντων υπό την προεδρείαν του Νομαρχου Μεσσηνίας κ. Γ. Μπαλουμπάση, διοργανοῦται τήν 16ην Ὀκτωβρίου ε. ε. εν Καλάμυς ή Α' Γεωργική και κτηνοτροφική έκθεσις Μεσσηνίας.

Η επιτροπή συνελθούσα εν τῷ Νομαρχιακῷ καταστήματι κατόπιν εισηγήσεως του Γεν. Γραμματέως του Γεωργικού Επιμελητηρίου Μεσσηνίας κ. Γεν. Γαρδική, καθώρισε λεπτομερείας της διοργανώσεως της έκθεσεως και ανέθεσεν εις έκτελεστικήν επιτροπήν παρ' αὐτῷ ρύθμισιν σχετιζομένων με την έκθεσιν ζητημάτων.

ΙΣΤΟΡΙΑ Δ. ΓΟΥΝΑΡΗ

Τὰ υποπρακτορεία έφημερέδων της Ἑταιρείας Ἑλληνικοῦ τύπου εις τās επαρχίας έχουν αναλάβει την διάθεσιν του διδύλου.

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

Έσκέφθησαν δηλαδή τὰ Κράτη ταῦτα ὡς εξής: Τὰ έξοδα της έκτυπώσεως των γραμματοσήμων έγένοντο, ήδη παλαιμένους τεράστια ποσότητες άχρηστοι, νεκρά, και χωρίς ν' άποφερουν τίποτε. Ἀς έπωφεληθώμεν της άδυναμίας των συλλεκτῶν, και ὡς τὰ διαθέσωμεν εις αὐτούς. Τὸ κέρδος είναι τοσούτω μάλλον μεγαλύτερον διότι πρόκειται περί ανέλπιστων έξόδων, αἱ εκ των οποίων εισπράξεις καλύπτουν και την διατήρησιν ειδικῶν γραφείων και προσωπικοῦ.

Η Ὀλλανδία έκαμε κάτι τι τὸ καλλίτερον διὰ τὸν προϋπολογισμόν της και τούς συλλέκτας. Ἐπέτρεψεν εις τὸ Κεντρικόν Ταχυδρομεῖον του Ἀμστελδαμ να πωλή εις τούς ζητούντας και από ὅσα υπελείποντο εις τās ἀπαθήκας της εκ των παλαιότερων εκδόσεων γ)σημα εις την ὀνομαστικήν τιμήν. Και τὸ «σδκ» ποῦ είχαν απομείνῃ από παλαιάς εκδόσεις διετέθη άμέσως, διότι έσπεισαν να τὸ αγοράσουν οἱ ενδιαφερόμενοι έμποροι να μη πέσουν αἱ έμπορικά τιμαῖ νῶν πωλουμένων των γ)σήμων.

Η Ἑλλάς όμως δεν έκαμε τίποτε ἀπ' αὐτὰ. Τὸ «εὐχαδηλέ» εἰδὼ έχει μεγαλύτεραν πέρασιν προκειμένου διὰ τὰ γ)σημα, τὰ όποια αἱ κρατικά ὑπηρεσίαι, ὡς ὑπηρεσίαι γιατί τὰ πρόσωπα των ὑπηρεσιῶν από καιροῦ έχουσιν αντίληψιν λάβῃ περί της αξίας και της κινήσεως των γ)σήμων, θεωροῦν ὡς παρονυχίδα.

Εν πρώτης καθυστερει εις τās εκδόσεις. Ἀπό τὸ σωτήριο έτος 1911 μέχρι κατῆς σήμεραν κυκλοφορεῖ τὸν γνωστὸν τύπον του «Εροῦ». Οἱ εὐτυχεῖς πόλεμοι του 12 συνετέλεσαν να εκδώσῃ τὰ ἴδια Ε. Δ. σημαμένα διὰ τὰ νέα μέρη της κατοχῆς και την σειρὰν της έκστρατείας από τὰ όποια εισέσπραξεν όχι ὀλίγα εκατομμύρια.

Ἐπειτα σιωπή, έκτός της «σωτηρίου (!) επανάστασεως 1922, εις την ὁποίαν είχαν άναμχηθί κάποιος ενδιαφερόμενος και εξέδωκε την «διαβόητον σειρὰν» ή ὁποία δεν επωλήθη ὀλόκληρος από κανέν ταχυδρομεῖον του Κράτους (εκτός ελαχίστων του Κεντρικοῦ), διὰ να πωληθί ἰδιαίτερος εις δεκαπλασίαν τιμήν της άρχικῆς. Ἐπέρασεν ή εκατονταετηρίς του έθνικοῦ μας άγῶνος, έωρτάσθησαν τόσαι επέτειοι, και μόλις ὁ Βύρων και τὸ Μεσολόγγιον άντεπροσωπεύθησαν πε

νηρότατα και έτοιμάζεται και ή σειρὰ του Ναυαρίνου. Λέγεται, ότι παρηγγέλθησαν πέρουσι και του Φαβιέρου, άλλ' έπέρασαν εξ μηνες από τās έορτάς και δεν άνεφάνησαν. Και καλόν είναι να μη εμφανισθῶν κατόπιν έορτής.

Τόσοι ἰδιοί μας ήρωες, Διάκος, Κανάρης, Κολοκοτρώνης, Καραϊσκάκης και τόσοι άλλοι δεν ήξιώθησαν της τιμῆς να αντιπροσωπευθῶν εις γραμματόσημα και να κυκλοφορήσουν εις ὅλον τὸν κόσμον αἱ φωτειναἱ εκδηλώσεις μιᾶς αθανάτου έποποιίας που συνέτριψε μιάν αυτοκρατορίαν και συνεκίνησεν ὅλους τούς λαούς.

Και όμως σήμεραν ακόμη ή Ἰταλία κυκλοφορεῖ άναμνηστικά του Βόλτα, ή Ρωσία του Λενίν, ή Γαλλία του Παστέρ, ή Ἰσπανία και Ρουμανία των Ιωβιλαίων των βασιλέων των και τόσαι άλλαι ιστορικά φυσιογνωμιαί καθρεπτίζονται εις τὰ γραμματόσημα του τόπου των.

Εκτός όμως τούτου ή Ἑλλάς μέχρι πρότινος, κατέστρεψε και τὰ μεταχειρισμένα γραμματόσημα! Κάθε ταχυδρ. γραφεῖον έκτός των σφραγίδων είχαν εξοπλισθί και με μιάν ψαλίδα τεραστίου μεγέθους. Και δι' αὐτῆς επαλιδίζοντο ασπλάγγως ὅλα τὰ γραμματόσημα δικὰ μας και ξένα, ποῦ είχαν επικολληθί εις τὰ δελτία των δειμάτων και επίταγῶν. Ἐχανε δηλαδή τὸ Κράτος χωρίς λόγον χρήματα και ἐνῶ άλλα κράτη, Ἀγγλία, Δανία, Γερμανία και αὐτή ή Ἀγγλία τὰ πωλῶσι κατόπιν εις πλειστηριασμούς και εισπραττῶν του κόσμου τὰ χρήματα, χωρίς έξοδα. Διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶχομεν άγωνισθί πρό ἑτῶν εις την αλυσιμόνητον «Ἀκρόπολιν» και εἶδομεν ἐπὶ τέλους την γνώμην μας να γίνεται δεκτή.

Σήμεραν δεν επαλιδίζονται τὰ δελτία και πωλῶνται εις δημοπρασίας τὰ μεταχειρισμένα γραμματόσημα, αποτελοῦντα σοβαρὸν κρατικὸν έσοδον.

Τὰ παλαιὰ όμως γραμματόσημα τὰ μη πωληθέντα, τι απέγιναν; Ἐδῶ έγκειται ή πρώτη «άφέλεια» του Κράτους διὰ να μη την χαρακτηρίσωμεν βαρύτερον.

Καθιερώθησαν πρό ἑτῶν εκπαιδευτικά τέλη, και τὸ φορόσημον των διηγόρων. Τὸ Κράτος διὰ να μη πληρώσῃ τυπωτικά και εκδόση ἴδια ένσημα, έπεσήμανε τὰ γ)σημα

των Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων 1916 τοῦ 1901 τῆς μεγάλης ἀξίας. Τὸ ἑξάραχμον ἔγινε 25λεπτον καὶ τὸ μονόδραχμον δεκάλεπτον. Ἐνῶ τὸ πρῶτον ἠμποροῦσε νὰ πωληθῇ τοῦλάχιστον στὴν ἀξίαν του, ἀν' ὅχι 50 δραχμάς, ὅσον ἠμπορεῖ εὐχερῶς νὰ πωληθῇ σήμερον. Ἐπειτα ἐπεσημάναν ἄνευ λόγου καὶ ἀφορμῆς ἄλλα εἶδη μὲ τὸ ἐπισήμασμα «Ἱερὰ Κοινότης Ἀγίου Ὄρους» τὰ ὁποῖα οὔτε ἐξηρασιμολογήσαν ποτέ, οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ χρησιμοποιηθοῦν. Διὰ τῆς ἐπισημάνσεως ὅμως αὐτῆς καταστράφη θετική περιουσία τοῦ Κράτους ἀπὸ ἐπισημανθέντα γραμματόσημα μεγάλης ἀξίας.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὰ διάφορα ταμεῖα τοῦ Κράτους ὑπῆρχον γραμματόσημα ὅλων τῶν παλαιῶν ἐκδόσεων. Ἀπ' αὐτὰ ἐπρομήθευθη ὁ Εὐρωπαϊκὸς ἔμπορος ἐκ Τριπόλεως, περὶ τοῦ ὁποίου ἔγραφε ὁ κ. Χρυσανθακόπουλος. Ὅλα αὐτὰ ἐπωλοῦντο εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τιμὴν τῶν ὑπὸ τῶν ταμεῶν ἐνῶ εἰμποροῦσαν νὰ εἰσπράξουν ἐκ τῆς πωλήσεως ἀπείρως περισσότερα. Τὸ δεκάδραχμον τῆς ἐκστρατείας —διὰ νὰ φέρομεν ἐν παραδείγματι— πωλεῖται σήμερον πλέον τῶν 500 δραχμῶν τὸ 25δραχμον πλέον τῶν χιλίων.

Ἐπιπροσθέτως εἰς τὰς ἐδῶ ἀποθήκας τοῦ Δημοσίου ἡ ὑγρασία, ἡ ἀκατάλληλος συσκευὴ τῶν δεμάτων καὶ αἱ μικροσκοπικαὶ συνετέλουν εἰς τὸ νὰ καταστρέφονται τὰ παλαιὰ γραμματόσημα καὶ κατὰ σύμπτωσιν ὅσα ἦσαν περιζήτητα.

Ὅλα αὐτὰ πρέπει τὰ παύσουν πλέον. Νὰ

συγκεντρωθοῦν ἀπὸ ὅλα τὰ ταμεῖα εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Ὑπουργείου ἐδῶ καὶ νὰ καταμετρηθοῦν, κατ' ἀξίας, ποιότητας, χρόματα καὶ ἐποχὴν ἐκδόσεως. Καὶ νὰ δοθοῦν εἰς φύλαξιν ὑπευθύνως ὥστε νὰ μὴ καταστραφῶσι καὶ λεηλατηθῶσιν ὅπως κατὰ τὰ παλαιὰ ἔτη, ἡ ἀντικατασταθῶσι.

Καὶ κατόπιν νὰ διατεθοῦν. Τὸ πῶς ὅμως θὰ διατεθοῦν, χωρὶς οὔτε τὸ Κράτος νὰ φανῇ ἔμπορος ὡς ἡ Ἰταλία, οὔτε τὸ ἔμποριον τῶν γραμματισμῶν καὶ ἰδίως τοῦ ἔσωτε-ρικοῦ νὰ ὑποστῇ κλονισμόν ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τῆς νέας ποσότητος πρὸς διάθεσιν, δὲν εἶναι δύσκολον.

Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει εἰδικὸν σωματεῖον, ἡ Ἑλλήν. Φιλοτελικὴ εἰσαγγεῖα, ἣτις ἔχει καὶ ἔμπορους ὡς μέλη τῆς, τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἔχει παρὰ νὰ συνεννοηθῇ μὲ αὐτήν. Καὶ θὰ εὐρεθῇ ὁ τρόπος, ὥστε αἱ σκονισμέναι ποσότητες τῶν πακέτων, ποῦ ὑπάρχουσιν εἰς τὰς ἀποθήκας ἄχρηστοι, νὰ μεταβληθοῦν εἰς ξένον συνάλλαγμα ποῦ θὰ εἰσπράξῃ εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, χωρὶς νέους φόρους. Πρὸ πάσης ὅμως διαθέσεως νὰ κρατηθοῦν καὶ γραμματόσημα καὶ δοκίμια καὶ πλάκες καὶ σφραγίδες ἱστορικαὶ καὶ ὅ,τι ἄλλο εἶδος σχετικὸν μὲ τὰ γραμματισμῶν, διὰ συγκροτήσιν «Μουσείου ταχυμικροῦ» ποῦ θὰ εἶναι παράρτημα τοῦ «Ἐθνολογικοῦ Μουσείου» ὡς ἔχει γίνῃ εἰς ὅλα τὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικής.

Α. Σ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΔΙΑΤΙ Η ΙΣΧΥΡΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΔΕΝ ΕΚΕΡΔΙΣΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΝΠΡΙΝΤΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ἡ τὸ ἐσπέραι τῆς 29ης Αὐγούστου, ὅταν ὁ στρατηγὸς φὸν Χάουζεν μετέβαλε κατεῦθυν-σιν εἰς τὴν προέλασιν του πρὸς νότον.

Ἡ ἀνωτάτη διοίκησις, ἀν καὶ διαρκῶς ἐνέμενος περὶ τῶν κινήσεων τούτων δὲν ἐθεώρησε καλὸ νὰ ἀναμειχθῇ. Ὁ ἡγέτης τῆς στρατιᾶς οὕτω ἐνόμισε δικαίως ὅτι τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐλάμβανεν ἐντύγγανον ἐπισήμου ἐπιδοκιμασίας. Ὅταν συνήντησαν ἰσχυρὰν καὶ ἀπροσδόκητον ἀντίστασιν βορείως τοῦ ποταμοῦ Αἰν τὴν ἐπομένην, ὁ στρατηγὸς φὸν Χάου-

ζεν ἐζήτησεν ὁδηγίαν ἀπὸ τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν. Τὸ ἐσπέραι τῆς 30 Αὐγούστου ἔλαβεν ὁδηγίαν, κατ' ἣς ἡ τρίτη στρατιὰ ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς τετάρτης τοῦ δουκὸς τῆς Βυρτεμβέργης θὰ ἐξηκολούθει τὴν καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ πρὸς νότον διερχόμενος τὸν ποταμὸν Αἰν. Οὕτω ὁ ἴδιος ὁ Μόλτκε ἐπεδοκίμαζε τὰς κινήσεις τοῦ στρατηγὸς φὸν Χάουζεν διὰ τῶν ὁποίων ἡ τρίτη στρατιὰ ἔχανε τὴν ἐπαφὴν μετὰ τῆς δεξιᾶς γερμανικῆς πτέρυγος.

Ἐπιμένει ἀδιαφορῶν διὰ τὰς ἀποφάσεις κατὰ τὰ διαταγὰς τὰς ὁποίας ἐξέδωκεν ὁ στρατηγὸς φὸν Χάουζεν κατὰ τὴν κρίσιν ἐκείνην στιγμὴν, ὅτι ἡ εὐθύνη διὰ τὴν διάρρηξιν τοῦ γερμανικοῦ μετώπου εἰς τὸ κέντρον (μὲ ἕνα ἀπολύτως ἀνοικτὸν ῥήγμα) δέον νὰ καταλογισθῇ εἰς βάρους τῆς ἀνωτάτης διοικήσεως.

Ἄν ὁ στρατηγὸς φὸν Χάουζεν ἐξηκολούθει σταθερῶς τὴν προέλασιν του πρὸς τὸ Σατώ—Τιερρύ, ὅπως ἀρχικῶς διετάχθη, θὰ ἦτο εἰς θέσιν τὴν κατάλληλον στιγμὴν νὰ ρίψῃ τὸ βάρος τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς τρίτης στρατιᾶς εἰς τὴν ἀτραπὸν τῆς υποχώρεσεως τῆς πέμπτης γαλλικῆς στρατιᾶς τοῦ στρατηγὸς Λανρετζάκ. Καὶ παραμένον τις εἰς τὰ ὅρια μιᾶς σοβαρᾶς ἀνασχοπήσεως τῶν πραγμάτων θὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι μία τοιαύτη κίνησις, ἣτις θὰ ἐπέφερε τὴν συντριβὴν τῆς στρατιᾶς τοῦ στρατηγὸς Λανρετζάκ θὰ ἐτερμάτιζε τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν ὅπλων μας ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ μετώπου.

Ἀς ἐξετάσωμεν ἤδη τὴν συνέχισιν τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς δεξιᾶς γερμανικῆς πτέρυγος. Ἀφ' οὗ ἐνίκησε τοὺς Ἀγγλοὺς εἰς Λέ-Κατώ τὴν 26ην Αὐγούστου ἡ πρώτη στρατιὰ τοῦ φὸν Κλούκ προσεπάθει δι' ἀναγκαστικῶν πορείων νὰ φθάσῃ εἰς τὸν κάτω Σάμ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Περὸν. Μόλις κατέρωθσε νὰ καταλάβῃ τὰ προγεφυρώματα εἰς τὸν τομέα τοῦτον, ὅταν τὴν 29ην Αὐγούστου ἀπροσδοκῆτως ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς 6ης γαλλικῆς στρατιᾶς τοῦ Μωνουρὺ ἀνασυγκροτούμενης περὶ τὴν Ἀμιέννην καὶ κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Ἀβρ. Ἡ ἀπειλὴ αὕτη ἡ πλῆγία κατὰ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος ὅλων τῶν γερμανικῶν στρατιῶν ἐξουδετεροῦτο διὰ ταχέων καὶ ἀπαφασιστικῶν μέτρων. Ἡ ἕκτη γαλλικὴ στρατιὰ τοῦ Μωνουρὺ ἐξηναγκάσθη νὰ υποχωρήσῃ πρὶν ἢ διοργανωθῇ.

Ἡ δευτέρα γερμανικὴ στρατιὰ, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν φὸν Μπύλωφ, ἠκολούθει εἰς τὰ ἀριστερὰ τῆς πρώτης στρατιᾶς κλιμακῶδως. Κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Οὐάζ, ἀνατολικῶς τοῦ Σαιν-Κατέν προσεβλήθη ὑπὸ τῆς πέμπτης γαλλικῆς στρατιᾶς τοῦ στρατηγὸς Λανρετζάκ. Εἰς τὴν μάχην τῆς Γκιζιὴ ὁποῖα διήρκησεν ἐπὶ δύο ἡμέρας ὁ στρατηγὸς φὸν Μπύλωφ ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὴν ἐπιδεξιότητα, παρεμποδίσας τὴν προέλασιν τῶν γαλλικῶν δυνάμεων. Εἴτα ἐπιχειρήσας ἀντεπίθεσιν, ἐξηναγκάσε τὸν ἀριθμητικῶς ἰσχυρότερον ἐχθρὸν εἰς υποχώρησιν κατὰ μῆκος ὁλοκλήρου τοῦ μετώπου ἐκ Λά-Φερ εἰς Λαόν.

Τὸ κέντρον τῆς βαρύτητας μετοπίσθη

Τὸ ἐσπέραι τῆς 30ης Αὐγούστου, τῇ αἰτήσῃ τοῦ στρατηγὸς φὸν Μπύλωφ, ὁ στρατηγὸς φὸν Κλούκ ἐστρεψε τὴν στρατιάν του νοτιοανατολικῶς πρὸς τὸν ποταμὸν Οὐάζ. Προετίθετο νὰ προτρέξῃ τῶν πτερυγῶν τοῦ ἀντιπάλου καὶ νὰ ἀποκόψῃ τὴν υποχώρησιν του. Ἡ κύκλωσις τῆς ἐχθρικής μάχης, ἡ ὁποία δὲν συνετελέσθη εἰς Μόνς καὶ Λέ-Κατώ ἐπρόκειτο ἤδη νὰ συνετελεσθῇ δι' ἐπιμόνων ἀναγκαστικῶν πορειῶν.

Ἡ ἐπακολούθησάσα διέλευσις τοῦ Οὐάζ ὑπὸ τῆς πρώτης στρατιᾶς τοῦ φὸν Κλούκ καὶ αἱ ἐπακολούθησάσαι καταδιωκτικαὶ ἐπιχειρήσεις πρὸς τὰ νοτιοανατολικά πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σουασσὸν δὲν ἠδύναντο νὰ θεωρηθοῦν ὡς ὁ λόγος τῆς δυσμενοῦς ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων ἐπὶ μετώπου ὡς συνόλου. Ἄν ἡ ἀνωτάτη διοίκησις ἔκρινε τὸν ἐλιγμὸν τοῦτον τοῦ στρατηγὸς φὸν Κλούκ ὡς ἐπικίνδυνον θὰ ἠδύναντο εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ τὸν παρεμποδίτῃ.

Πράγματι μία ἐπιμελής ἐξέτασις τῶν ἐγγράφων τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀρχείων ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τὸ ἐσπέραι τῆς 30ης Αὐγούστου ἀν καὶ μὴ ἐνήμερος εἶχε περὶ τῶν προθέσεων τοῦ στρατηγὸς σέτι περὶ τῶν προθέσεων τοῦ στρατηγὸς φὸν Κλούκ, εἶχε ἤδη ἀποφασίσῃ νὰ στρέψῃ πρὸς τὰ νότια τὴν κατεῦθυνσιν τῶν τριῶν καταδιωκτικῶν στρατιῶν τῆς δεξιᾶς γερμανικῆς πτέρυγος.

Ἡ ἀνωτάτη διοίκησις οὐ μόνον διέταξε τὴν τρίτην στρατιάν τοῦ φὸν Χάουζεν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ πρὸς τὰ νότια ἐν στενῇ τακτικῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς τετάρτης στρατιᾶς τοῦ δουκὸς τῆς Βυρτεμβέργης, ἀλλὰ διέταξεν ἐπίσης τὴν πρώτην στρατιάν τοῦ φὸν Κλούκ καὶ τὴν δευτέραν τοῦ φὸν Μπύλωφ νὰ κινηθοῦν πρὸς τὴν ἰδίαν κατεύθυνσιν, οὕτως ὥστε νὰ κλείσῃν τὸ ἐπὶ κατεῦθυνσιν μετώπου διάκενον. Τόσον ὁ τοῦ γερμανικοῦ μετώπου διάκενον. Τόσον ὁ στρατηγὸς φὸν Μπύλωφ ὅσον καὶ ὁ φὸν Κλούκ, ἔλαβον ὁδηγίαν νὰ διατηροῦν στενὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ στρατηγὸς φὸν Χάουζεν. Ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ τῆς δευτέρας στρατιᾶς τοῦ φὸν Μπύλωφ θὰ προήλανε πρὸς τὸ Ρέιμς. Τὸ κέντρον τῆς βαρύτητας τῶν ἐπιχειρήσεων μετετοπίσθη πρὸς νότον καὶ πρὸς τὸ κέντρον τοῦ γερμανικοῦ μετώπου.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἔλαβε χώραν ἐν ἐκ τῶν ἀνεξηγήτων ἐκείνων φαινομένων τὰ ὁποῖα καθιστοῦν τὴν ψυχολογίαν τῆς ἀνωτάτης διοικήσεως τόσον ἀκατανόητον. Ὁ στρατηγὸς φὸν Μόλτκε εἰς τὸ Λουξεμβούργον εἰς

απόστασιν 130 μιλίων από του ζωτικού σημείου της μάχης, έσχημάτιζε την πεποϊθησιν, ότι μία τρομακτική μάχη διεξήγετο κατά μήκος των μετώπων της τρίτης, τέταρτης και πέμπτης γερμανικής στρατιάς.

Η πάλη με τὰς αποφάσεις του

Η μάχη αυτή έπίστευεν, ότι ήρχισε με άντεπιθέσεις των Γάλλων μεταξύ των ποταμών Μόζα και Μοζέλλα και έπεκτείνετο προς δυσμάς κατά μήκος της δυτικής όχθης του Αίν. Κατέληξεν όθεν εις το συμπέρασμα ότι ο έχθρος ήτο αριθμητικώς ισχυρότερος χωρίς να λάβη ούδὲ την παραμικροτέραν ένδειξιν περι τούτου εκ μέρους των διοικητών των στρατιών. Άμα ως έκραταιώθη ένδομύχως ή πεποϊθησίς του περι της γερμανικής αριθμητικής μειονεκτικότητας, ή πρώτη του υπερβολική αίσιοδοξία υπεχώρησε πρό μιᾶς υπερβολικής άπαισιοδοξίας.

Ο άρχηγός του αυτοκρατορικού έπιτελείου εκάλει κατ' ακολουθίαν την άριστεράν πτέρυγα της δευτέρας στρατιάς του στρατηγού φόν Μπούλφφ να λάβη μέρος εις την μάχην νοτίως του Αίν εις μάχην ή όποια υφίστατο μόνον εις την φαντασίαν του. Η μάχη—φάντασμα και ουχι πραγματική μάχη—καθώρισε το στρατηγικόν του σχέδιον.

Ηδη την 1ην Σεπτεμβρίου ούτε ή τρίτη στρατιά του στρατηγού φόν Χάουζεν ούτε ή 4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-

4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-

4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-

4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-

μέχρι τότε διετήρει ο γερμανικός στρατός—
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-

4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-

4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-

4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-

ΚΟΝΠΡΙΝΤΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ

Εις το προσεχές : Ο κίνδυνος της άντεπιθέσεως.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Το «Κεφάλαιον» του Κάρολ Μάρξ.

Ηρχισεν ή κυκλοφορία των τευχών δολοκλήρου του κλασσικού έργου του Κάρολ Μάρξ το «Κεφάλαιον», μεταφραζομένου διά πρώτην φοράν εις την ελληνικήν. Το ά τεύχος περιλαμβάνει τους ιστορικούς πρό-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-

Η ΕΛΛΑΣ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΩΣ

Η επί τα χείρω διαμόρφωσις της μεταπολεμικής πολιτικής καταστάσεως δέν έχει ως μόνην αίτίαν την οικονομικήν δυσπραγίαν και πτώχευσιν εις ήν έχομεν περιέλθει, ούτε ή εκ του προσφάτου παρελθόντος αναρρίπτης των πολιτικών παθών εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-

4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-

4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-

4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-

4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-

4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-

4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-
4η στρατιά του δουκός της Βυρτεμβέργης εί-

Η ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΥΜΜΑΧΙΩΝ

Ο Γερμανός Δρ. Αϊμίλιος Φόρρερ, ύψιγης εν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου, διατείνεται, καὶ πιστεύεται παρὰ πολλῶν ἐπιστημονικῶν κορυφῶν, ὅτι κατώρθωσε νὰ ἀναγνώσῃ τὴν «ἀλληλογραφίαν» τοῦ Βασιλέως τῶν Βιβλικῶν Χετταίων, ἣτις ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐβασάνισε τοὺς λογίους. Πρόκειται περὶ τῶν ἀνακαλυφθέντων ἐξ ἀργίλου πινάκων παρὰ τῶν Γερμανῶν καθηγητῶν Οὐγκο Βίνκλερ, τῷ 1907, ἐν Μπογάζικῳ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κειμένων ὅπου ἡ παρ' Ἡροδότῳ μνημονευμένη Πτερία, ἣτις ἦτο ἡ πρωτεύουσα τῶν Χετταίων, καὶ 30 ἢ 40 περίπου μίλια ἀνατολικῶς τῆς σημερινῆς Ἀγκύρας, πρωτεύουσας τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους. Οἱ Χετταῖοι ἀνῆκον εἰς τὴν φυλὴν τῶν Χέτ, ἥς τὰ μέλη, κατὰ τὴν Μετάφρασιν τῶν Ἑβδομήκοντα, ἀποκαλοῦνται Χίτ, Χετταῖοι, Σεττεῖν ἢ Χεττεῖμ. Ἡ φυλὴ αὕτη, ἣτις ἐξετείνετο ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου μέχρι τοῦ Αἰγαίου, ἦτο ἐχθρική πρὸς τοὺς Παλαιστινείους, ἀλλὰ κατόπιν συνεχωνεύθη μετ' αὐτῶν καὶ ἄλλων λαῶν καὶ ἐξέλιπεν, ὡς φυλὴ ἄλλ' ἀπόγονοι τῶν Χετταίων ὑπάρχουσι καὶ σήμερον κυρίως εἰς Συρίαν καὶ Ἀρμενίαν. Ὁ Ἡρόδοτος, πράγματι τὴν ἀποκαλεῖ «Λευκὴν Συρίαν».

Οἱ ἀνακαλυφθέντες πίνακες, ὡς ἀπεδείχθη, ἀπετέλουν μέρος τῶν ἀρχείων τοῦ Κράτους τῶν Χετταίων, οἵτινες ἠκμασάν τὴν ΙΔ' ἑκατονταετηρίδα π. Χ. Περὶ τῶν πινάκων τούτων σὺν ἔργῳ παρὰ διετίας περίπου, ἀλλὰ δὲν ἐνθυμοῦμαι ἂν ἡ σχετικὴ ἀνταπόκρισις μου ἐδημοσιεύθη. Εἶχεν λάβει ἀφορμὴν ἐκ μονογραφίας δημοσιευθείσης τῷ 1924, ἐν ἣ διίσχυριζέτο, ὅτι εἶχεν ἀνακαλύψει, ὅτι πινὲς τῶν πινάκων τούτων περιεῖχον ὀνόματα τῶν Ἑλλήνων Ἀτρώας καὶ Ἐτεάνδρου, ἀνηκόντων εἰς τὴν πρὸ τῶν Ὀμηρικῶν ἡρώων γενεάν, οἵτινες εἶχον σχεσιν μετὰ τῶν Χετταίων Βασιλέων τοῦ Δεκάτου Τρίτου π. Χ. αἰῶνος. Μεταξὺ ἄλλων, διίσχυριζέτο ὅτι ἀνεκάλυψεν ἐπίσης ἐν τοῖς ἀργιλόδεσι τούτοις πίναξι τὸ ὄνομα τῆς

θύγων ρυθμιστῶν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΝΤΑΚΗΣ
Δικηγόρος

Τροίας. Ἐὰν ὁ διίσχυρισμός οὗτος ἀποδειχθῇ ἀληθής, θὰ ἀπεδειχθῇ ἐπίσης οὐ μόνον ὅτι τὰ ἔπη τοῦ Ὀμήρου πραγματεύονται περὶ ἱστορικῶν γεγονότων, ἀλλ' ὅτι τοῦ Τρωϊκοῦ Πολέμου προηγήθησαν ἑκατὸν ἢ πλείονα ἔτη καθ' ἃ οἱ Ἕλληνες ἀρχηγοί, οἱ ἀποκαλούμενοι παρ' Ὀμήρῳ βασιλεῖς, ἐμάχοντο ἤδη ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ συνῆπτον συμμαχίας μετὰ τῶν μεγάλων Δυνάμεων τῆς χώρας ταύτης.

Φαίνεται νῦν, ὅτι μετὰ πολυτελεῖς ἐπιμόνους ἀγῶνας καὶ μελέτας, ὁ Δρ. Φόρρερ κατώρθωσε νὰ ἀναγνώσῃ ἐν χειρόγραφον, δηλ. ἓνα ἀργιλόδιον πίνακα, οὗ τὰ μυστικὰ ἐκρύπτοντο ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας.

Ἡ ἀνταπόκρισις ζωγραφίζει ζωηρῶς τὴν Ἑλλάδα, οἷα αὕτη ἦτο τῷ 1400 π. Χ., ἦτοι 700 ἔτη πρὸς τῆς Ἑλλάδος τοῦ Ὀμήρου, πέραν τῆς ὁποίας οἱ φιλόλογοι καὶ ἀρχαιολόγοι οὐδέποτε κατώρθωσαν νὰ εἰσδύσωσι.

Ἡ Ἑλλάς περὶ ἧς ὁ Χετταῖος Βασιλεὺς ὁμιλεῖ ἐν τῇ Συνθήκῃ, ἣν ἐσχεδιάσε μετὰ τοῦ τότε κυβερνῶντος Ἑλλήνος μονάρχου ἦτο μία μεγάλη παγκόσμιος Αὐτοκρατορία, ἀμύλωμένη πρὸς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Βαβυλῶνα, καὶ οὐχὶ μία μικρὰ Χερσονήσος. Κατόπιν τῆς σπουδαίας ταύτης ἀνακαλύψεως γράφουν οἱ «Τάιμς», δὲν θὰ μειδῶσι πλέον οἱ λόγοι διὰ τὰς «παραδόσεις» τοῦ Ὀμήρου καὶ τοῦ Ἡροδότου· διότι δὲν πρόκειται περὶ παραδόσεων καὶ θρύλων, οὐδὲ διηγῆθησαν διήθεν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ διερχόμενοι εἰς τὸν εὐπιστον Ἡρόδοτον περὶ Ἑλλάδος. Πᾶσαι αἱ διήθεν παραδόσεις ἦσαν γεγονότα, ἅτινα ἐτροποποιήθησαν ἴσως ὀλίγον διὰ τῆς παρελεύσεως τῶν αἰώνων.

Ἰσχυροὶ ἄνδρες ἀναμφιβόλως ὑπῆρχον πρὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ἱστορικοὶ ὑπόπτευον τὸν Ἀγαμέμνονα ὡς μυθολογικὸν ὄν, δὲν ἐσκοτιζόντο νὰ ἐρευνήσωσι περὶ τῶν προκατόχων του. Ἐὰν δὲν ἀνεκαλύφθῃ ἔτι τὸ ὄνομα τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὁ Δρ. Φόρρερ διίσχυριζέται, ὅτι εὗρε τὸν πατέρα τοῦ Ἀτρώα ὡς τὸν ἐχθρὸν καὶ ἀκολούθως τὸν σύμμαχον Χετταῖον πινὸς βασιλέως, καὶ ὅτι ἑτέρα Χετταῖα ἐπιγραφὴ περιέχει τὰ ὀνόματα ἀρχαιότερων ἔτι βασιλέων τῆς ἡρωϊκῆς ἐποχῆς. Καὶ προσθέτει ὁ ἀρθρογράφος τῆς Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος: Συμφωνοῦσης τῆς Ἑ-

βραϊκῆς παραδόσεως τὸσον πολὺ μετὰ τινος τῶν ἀνακαλυφθεισῶν ἐπιγραφῶν, ὅτι οἱ Φιλισταῖοι ἦσαν ξένοι ἐκ τῆς Κρήτης ἢ τῶν ἀκτῶν τοῦ Αἰγαίου, δὲν θὰ παραξενευθῶμεν ἂν μάθωμεν, ὅτι «ὁ Περσεὺς ἐν τῇ ταχείᾳ τριήρει του, τῷ Πηγάσῳ, ἔσωσε, πράγματι, μίαν Παλαιστινίδα κόρην ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ κροκοδείλου».

Ἡ ἀρχαία ἱστορία Charles Rollin, (1661—1741) πολυμαθοῦς Γάλλου Κληρικῶ καὶ πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ εἰς αὐτὸ εἰσαγωγὴ τῆς σπουδῆς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, γράφει περὶ τῆς καταγωγῆς τῶν Ἑλλήνων πολὺ περίεργα πράγματα, ἅτινα, ὡς ὄντα σχετικὰ πρὸς τὸ ἀνωτέρω θέμα, θεωρῶ καλὸν νὰ ἀναγράψω ἐνταῦθα.

Κατὰ τὸν Ρολλέν, λοιπόν, οἱ Ἕλληνες κατὰγονται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν Γιαβάν ἢ Ἰῶνα, υἱὸν τοῦ Ἰάφεθ, υἱὸν τοῦ Νῶε. Κατὰ τὸν διαπρεπῆ τοῦτον Γάλλον, τὰ γράμματα, τὰ ἀποτελοῦντα τὴν λέξιν Γιαβάν, ἔαν ἔχωσι πρόσθετόν τι σημεῖον καλούμενον Χόλεμ (ὡς ὑποθέτω, οἱ Τουρκικοὶ Χ α ρ α κ ε δ ε ς) δύνανται νὰ ἀναγνωσθῶσιν ἐπίσης Γιῶν (Ἰῶν). Τοῦτο μὲ διεβεβαίωσε καὶ ὁ φίλος μου κ. Λάζαρος Βελέγης, ἐσχάτως διορισθεὶς καθηγητῆς τῆς Ἑβραϊολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης, καὶ ἐπὶ πλέον τὸ εὖρον ἐν τῇ Γενέσει (Κεφ. 10) «Καὶ ἐγεννήθησαν υἱοὶ Ἰάφεθ· Γαμέρ, καὶ Μαγώγ, καὶ Μαδοί, καὶ Ἰωῦαν». Ὁ Ἰῶν οὗτος ἦτο βεβαίως, κατὰ τὸν Ρολλέν, ὁ πατὴρ πάντων ἐκείνων τῶν ἐθνῶν, ἅτινα ὀνομάζονται γενικῶς Ἕλληνες, καίτοι ἐθεωρεῖτο ὡς πατὴρ μόνον τῶν Ἰωνῶν, οἵτινες ἦσαν ἀπλῶς ἐν ἴδιον ἔθνος τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλ' οἱ Ἑβραῖοι, οἱ Χαλδαῖοι, οἱ Ἀραβες καὶ ἄλλοι δὲν δίδουν ἄλλο ὄνομα εἰς τὸ σύνολον τῶν Ἑλληνικῶν ἐθνῶν ἢ τὸ τῶν Ἰωνῶν. Ὁ Ὀμηρὸς μεταχειρίζετο τὴν λέξιν Ἰάονες, οἱ δὲ σημερινοὶ Τούρκοι καλοῦσι τὸν Ἑλληνα, Γιουνάν (Ἰῶνα). Ἀπ' ἐτέρου, ἡ Ἀγγλικὴ μετάφρασις τῆς ἐπισήμου Βίβλου ἀναφέρει τὴν λέξιν Γιαβάν, ὡς Grecia, ἐνῷ εἰς ἄλλο μέρος (Ἡσαίου, ΞΣΤ', 19) ἡ Ἑλληνικὴ φράσις «εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόρρω» μεταφράζεται, (to) Javan, (to) the isles afar off. Καὶ ὁ Ἀγγλος συγγραφεὺς τοῦ Λεξικοῦ τῶν Κυρίων Ὀνομάτων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (ἴσως ἀντιγράφων τὸν Ρολλέν) λέγει ὅτι ὁ Γιαβάν ἐγκατεστάθη ἐν Ἑλλάδι· ὑπὸ τὸ ὄνομα

τούτου πρέπει νὰ ἐννοῶμεν οὐ μόνον τὴν Ἀχαίαν καὶ τὰς περὶ αὐτὴν χώρας, ἀλλ' ἐπίσης τὴν Μακεδονίαν καὶ τὰς πρὸς τὴν Ἀσίαν χώρας.

Ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν Ρολλέν, ὅστις ἐξακολουθεῖ: Καὶ διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὁ Ἀλέξανδρος, ἐν ταῖς προφητείαις τοῦ Δανιήλ, ἀναφέρεται ὑπὸ τὸ ὄνομα ὁ βασιλεὺς τῶν Γιαβάν. Ὁ τράγος τῶν αἰγῶν, βασιλεὺς Ἑλλήνων καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα ὃ ἦν ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτὸς ἐστὶν ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος.

Ὁ Ἰῶν εἶχε τέσσαρας υἱούς. «Καὶ υἱοὶ Ἰωῦαν, Ἐλισά, καὶ Θάρσεις, Κήτιοι, Ρόδιοι». Τὸ Ἑβραϊκὸν πρωτότυπον γράφει Λ ο δ α ν ῖ μ, ἀλλ' ἀνεγνώσθη Ροδανίμ καὶ μετεφράσθη ἑλληνιστὶ Ρόδιοι, διότι τὸ Ἑβραϊκὸν γράμμα Δ (Δάλεθ) γράφεται σχεδὸν ἀπαράλλακτα ὡς τὸ Ρ (Ρές), ἐν κεφαλαίῳ Λατινικῶν L ἀντεστραμμένον (Τ). Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἰδική μου παρατήρησις, ἐκτὸς τοῦ θέματος.

Κατὰ τὸν Ρολλέν, ἐπειδὴ ὁ Γιαβάν ἦτο ὁ ἀρχικὸς πατὴρ τῶν Ἑλλήνων ἐν γένει, ἀναμφιβόλως, οἱ τέσσαρες υἱοὶ του ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ἰδρυταὶ τῶν κυριωτέρων φυλῶν καὶ διακλαδώσεων τοῦ ἔθνους ἐκείνου ὅπερ κατέστη εἰς μελλούσας γενεάς τὸσον ὀνομαστόν εἰς τὰς τέχνας καὶ τὰ ὄπλα.

Κατωτέρω ἀρχίζουν κάπως ζωηρὰ συμπεράσματα τοῦ Γάλλου συγγραφέως «Ὁ Ἐλισά», λέγει, «εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς Ἑλλάς, ὡς τοῦτο ἀναγνίσκται ἐν τῇ Χαλδαϊκῇ μετεφράσει, ἡ δὲ λέξις Ἑλληνες, ἥς ἐγένετο χρῆσις, ὡς κοινοῦ ὀνόματος τοῦ ὅλου λαοῦ, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς ἡ Ἑλλάς διήλθον τὴν χώραν, δὲν ἔχει ἑτέραν παραγωγὴν. (Ἐκ τούτου οἱ Ἕλληνες δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν, ὅτι ἡ δασεία ἐπὶ τῶν λέξεων Ἑλλάς Ἑλλην, οὐδέποτε ἐπροφέρετο, ἢ τοῦλάχιστον ὅτι αὕτη προσετέθη βραδύτερον· διότι ἡ Ἑβραϊκὴ λέξις Ἐλισά δὲν ἔχει δασείαν). Ἡ ἀρχαιοτάτη πόλις Ἡλῆς (τῆς Πελοποννήσου), τὰ Ἠλύσια πεδία, ὁ ποταμὸς Ἐλισὸς ἢ Ἠλισὸς διετήρησαν τὴν μορφήν τῆς παραγωγῆς τῶν ἀπὸ τοῦ Ἐλισά καὶ συνετέλεσαν περισσότερον πρὸς διατήρησιν τῆς μνήμης του, παρὰ αὐτοὶ οἱ ἱστορικοὶ τοῦ ἔθνους, οἵτινες ἦσαν περίεργοι διὰ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, καὶ ὀλίγον ἐγνωρίζον τὴν ἐαυτῶν καταγωγὴν· ἐπειδὴ δὲ εἶχον μικρὰν ἢ οὐδεμίαν γνῶσιν τῆς ἀληθοῦς θεοσκειας (τῶν Ἑβραίων), καὶ δὲν προσέβησαν

εἰς τὰς ἐρεῦνας τῶν πολὺ ὕψηλά. Ἐνεκα τοῦ λόγου τούτου, αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες παρήγον τὰς λέξεις Ἕλληνες καὶ Ἴωνες ἀπὸ ἄλλης πηγῆς, ὥς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω.

Ὁ Θάρος ἦτο ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Γιαβάν. Ἐγκατεστάθη, ὥς ἐπράξαν οἱ ἀδελφοί του, εἰς τι μέρος τῆς Ἑλλάδος, ἴσως εἰς Ἀχαΐαν ἢ εἰς τὰς γείτονας ἐπαρχίας, ὥς ὁ Ἐλισά ἐγκατέστη ἐν Πελοποννήσῳ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Κίτιος (ἢ Κιττίμ) ἦτο ὁ πατὴρ τῶν Μακεδόνων. Κατὰ τὸ Βιβλίον τῶν Μακκαβαίων, ὁ Ἀλέξανδρος, υἱὸς τοῦ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα, ἐξῆλθε τῆς χώρας τοῦ, ἣτις ἦτο ἡ Κιττίμ (ἢ Κιττίμ) ἵνα πολεμήσῃ κατὰ τοῦ Δαρείου, βασιλέως τῆς Περσίας. Εἰς δὲ τὸ Η' κεφάλαιον, ὁ συγγραφεὺς τῶν Μακκαβαίων, ὁμιλῶν περὶ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν νικῶντων κατὰ τῶν τελευταίων βασιλέων τῆς Μακεδονίας, Φιλίππου καὶ Περσέως, ὀνομάζει τοὺς δύο τοὺς ἡγεμόνας βασιλεῖς τῶν Κιττίμ ἢ Κιτίων (Κατὰ τινὰς τὸ Κίτιον τῆς Κύπρου ἐντεῦθεν ἔχει τὸ ὄνομα του).

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Δωδανίμ (Ρόδιον), εἶναι πιθανώτατον ὅτι ἐγκατέστη εἰς Θεσσαλίαν καὶ Ἡπειρον. Ἡ ἀσεβὴς λατρεία τοῦ Δωδωναίου Διὸς (λέγει ὁ εὐλαβὴς κληρικὸς), ὥς καὶ αὕτη ἡ πόλις Δωδώνη, εἶναι ἀποδείξεις, ὅτι ὁμοίότης τις πρὸς τὸν Δωδανίμ παρέμεινε παρὰ τῷ λαῷ, ὅστις παρήγαγε τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν του καὶ ἀρχὴν του παρ' αὐτοῦ (τοῦ Δωδανίμ). Ὁ Γάλλος συγγραφεὺς δὲν παραδέχεται τὸ τοῦ Στεφάνου, καθ' ὃν «Δωδώνη»—ἀπὸ Δωδώνου τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης. Κατὰ τὸ προμνημονευθὲν Ἀγγλικὸν Λεξικὸν τῶν Κρητῶν Ὀνομάτων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὁ λαὸς, ὃν ἠγνοεῖ ἡ Γραφή διὰ τῆς τῆς λέξεως Δωδανίμ ἦσαν οἱ Λάρδανοι, ἦτοι οἱ Τρῶες.

Κατὰ τὸν Πλίνιον, οἱ Ἕλληνες ὀνομάσθησαν οὕτω, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἐνὸς ἀρχαίου βασιλέως, περὶ οὗ εἶχον ἀπλῶς ἀβεβαίαν τινὰ παράδοσιν. Ὁ Ὅμηρος ἐν τοῖς ποιήμασί του, ὀνομάζει τοὺς Ἕλληνας, Δαναοὺς, Ἀργεῖους, καὶ Ἀχαιοὺς. Παρατηρητέον ἐπίσης, ὅτι ἡ λέξις Graecus οὐδ' ἀπαξ ἀναφέρεται παρὰ Βιργίλιον.

Ἀλλὰ πλὴν τοῦ Φολλέν, καὶ ἄλλοι ἱστορικοὶ ἀμφισβητοῦσι τὸ τῆς Στοιχειώδους ἱστορίας τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων, ὅτι οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος, ἦσαν Πελασγοί, τρεφόμενοι με χόρτα, οἷας καὶ βολάνους καὶ ζῶντες χωρὶς πόλεις καὶ νόμους. Ἡ Δωδώνη, κατὰ τὴν Ἰλιάδα (Β. 750) κατοικεῖται ἀπὸ Πελοπιδῶν καὶ Αἰ-

νιάνας, οἵτινες οὐδαμοῦ ἀναφέρονται ὡς Πελασγοί. Συμπεραίνεται ἐκ τούτου, ὅτι, ὅπου ἀναφέρονται Πελασγοί, τοῦτο πρέπει νὰ ἐννοῇ ἢ ὅτι ἢ ἐν λόγῳ χώρα κατεῖχeto ἄλλοτε ὑπὸ Πελασγῶν ἢ ἀπλῶς ὡς «πρὸ ἀνιημονεύτων χρόνων». Ὁ Φιλόσοφος παρὰ γὰρ τὸ ὄνομα τῶν Πελασγῶν ἀπὸ τῶν «πελαργῶν», ἐνεκα τῆς κατὰ διαφόρους ἐποχὰς μεταναστεύσεως τῶν. Κατὰ δὲ τὸν Ἀπολλόδορον, ὀνομάζει τὸν Δία «πελάσγην», διότι οὗτος δὲν εἶνε μακρὰν ἀποδοῦν ἀπὸ τῆς γῆς πέλας ἐστίν. Οἱ Πελασγοὶ δὲν κατέχουν ὁρισμένας χώρας, ἀλλ' ἦσαν δισκορπισμένοι πανταχοῦ ἦσαν οἱ Πενέσται τῆς Θεσσαλίας, οἱ Εἰλώτες τῆς Λακωνίας, οἱ Γυμνήσιοι τοῦ Ἀργεῖος.

(Λονδῖνον)

Ι. Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΩΡΕΑ

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Νέας Ἐποχῆς» προσφέρει χρυσόδετον τὸν Α'. τόμον τῆς «Πολιτικῆς Ἱστορίας Δ. Γούναρη εἰς ἐκείνους τοὺς συνδρομητὰς οἵτινες θὰ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ μᾶς ἀποστείλουν τὰ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1 ἕως 25 τεύχη τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς τοῦ Βου καὶ Γου ἔτους ὅπως ἐμδασώσιν αὐτὰς, διευκολύνοντες τὴν προσπίθειν ἡμῶν διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐκδόσιν τῆς «Ν. Ἐποχῆς» καὶ ἀποκτώντες τὸ δικαίωμα τῆς λήψεως ΔΩΡΕΑΝ τοῦ Βου τόμου τῆς «Ἱστορίας Δ. Γούναρη».

Ο Α'. ΤΟΜΟΣ

ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Δ. ΓΟΥΝΑΡΗ

Ἡ τιμὴ ἔχει ὁρισθῇ εἰς 25 μόνον δραχμὰς. Πᾶσα ὑπερτίμησις δέον νὰ καταγγέληται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Η "ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ," ΕΙΔΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ . . . ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΟΤΙ

Τὸ Λογιστήριον αὐτῆς καταρτίζει τοὺς πίνακας τῶν συνδρομητῶν ἐκείνων, οἵτινες κατέβαλον ἤδη τὰς συνδρομὰς αὐτῶν τοῦ Βου καὶ Γου ἔτους, ἵνα ἀποστείλῃ εἰς αὐτοὺς ΔΩΡΕΑΝ τὸν

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΟΜΟΝ

ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΟΥΝΑΡΗ

ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝ ΘΕΡΜΩΣ εἰς τοὺς καθυστεροῦντας τὰς συνδρομὰς τῶν ὅπως σπεύσουν καὶ ἐμβάσουν αὐτὰς, ἵνα περιληφθοῦν εἰς τοὺς ἐν λόγῳ καταλόγους καὶ μὴ στερηθοῦν τοῦ μνημειώδους τούτου βιβλίου.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ Ο "ΤΙΤΑΝ", ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΑ 3,000,000 ΔΡΑΧ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 6 54

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33 ΤΗΛΕΦ. ΑΡ. 5-77

Γραφεία φορτώσεων εν ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τηλ. αριθ. 2-63.

Τηλεγραφική Διεύθυνσις :

«ΣΙΜΕΝΤΟΤΙΤΑΝ ΑΘΗΝΑΣ»

Τσιμέντα «Τιτάν» τύπου «Πορτλάν» (Ciment artificiel Portland) ανταποκρινόμενα εις τους αυστηροτέρους επισημούς κανονισμούς των πεπολιτισμένων Κρατών δι' έργα εν Μπετόν πάσης φύσεως.

Béton armé λιμενικά, πλακοποιία, επιστρώσεις, υποστρώσεις οδών, κατασκευή πλίνθων (τούβλων) και ογκολίθων (αγκωνάρια), πρέκια κτλ.

Τσιμέντο «Κέρω» Ειδική κοινία, κατάλληλος διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδρυνλικῶν ἀμμοκονιαμάτων διὰ συνήθεις λιθοδομάς, ἢ πλινθοδομάς, ἀντικαθιστώσα μὲ πλεῖστα ὅσα προτερήματα τὰ ἀμμοκονιαμάτα ἐξ ἀσβέστου.

Πολύ ταχύτερα πῆξις. Ἀσυγκρίτως μεγαλειτέρα ἀντοχή, ὅθεν : Ταχύτης ἐκτελέσεως. Σημαντικὴ ἐλάττωσις τοῦ πάχους τῶν τοίχων, ἤτοι : Κέρδος εἰς χρήσιμον μόν χωρὸν καὶ οἰκονομία εἰς ἐργατικά καὶ ὄγκον, λιθοδομῆς.

Συνιστᾶται ἰδιαίτερος δι' ἔργα λιμενικά.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

33 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — 33

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΕΙΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΠΟΛΕΙΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Χημικά Λιπάσματα. — Ειδικὰ σύνθετα λιπάσματα διαφόρων τύπων διὰ πάντων ἐν γένει καλλιέργειαν καὶ ἀπλᾶ (ἄζωτουχα, ὑπερφωσφορικά, καλλιοῦχα).

Ὁξέα. — Θεικόν, Νιτρικόν, Ὑδροχλωρικόν, Θεικὸς σίδηρος, Περσπορίνη.

Εἶδη ὑελουργείου. — Ὑελοπινάκας κοινοὶ (τζάκια) ἐπιτραπέζια εἶδη. Φιάλαι παντὸς εἶδους Δαμιζάναι κτλ.

Ἡ Ἑταιρεία ἔχει ἰδιαιτέρον τμήμα ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΝ τὸ ὅποτον παρέχει δωρεάν, προφορικῶς ἢ δι' ἀλληλογραφίας, πᾶσαν πληροφορίαν δι' ὅλα τὰ γεωργικὰ ζητήματα καὶ εἰδικῶς διὰ τὴν χρῆσιν τῶν λιπασμάτων τῆς.